

Fremsat den 7. oktober 2020 af erhvervsministeren (Simon Kollerup)

Forslag

til

Lov om ændring af revisorloven¹⁾

(Ændring af reglerne for revisoreksamen, skærpede krav til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant og gennemførelse af dele af revisordirektivet)

§ 1

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 642 af 19. maj 2020 og § 1 i lov nr. 643 af 19. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften før § 3 udgår: »og registreret revisor«.
2. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne,«
Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.
3. I § 3, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 5,« til:
»stk. 1, nr. 6,«.
4. I § 3, stk. 4, ændres »stk. 1, nr. 6,« til: »stk. 1, nr. 7,«.
5. I § 6, stk. 3, 1. pkt., og § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7,«.
6. I § 7, stk. 1, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 7,«.
7. I § 7, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 7,«.
8. I § 8 a, stk. 3, ændres »§ 32, stk. 2, nr. 2-4,« til: »§ 32, stk. 3, nr. 2-4,«.
9. Efter § 8 a indsættes før overskriften før § 9:

»Konkurskarantæne efter konkursloven

§ 8 b. En revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, må ikke afgive påtegninger og erklæringer efter denne lovs § 1, stk. 2, i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.«

10. I § 17, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 5,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 6,«.

11. § 23, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Er revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet udført af en eller flere revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisoren eller revisionsvirksomheden opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdsrapporter, for det udførte arbejde.«

12. I § 31, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nye punktnummer:

»Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Ved stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning.«

13. I § 32 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ledelsen af tilsynet skal have viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision, og må ikke under sit virke eller i løbet af de seneste tre år

- 1) udføre eller have udført lovpligtig revision,
- 2) have eller have haft stemmerettigheder i en revisionsvirksomhed,

¹⁾ Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF.

- 3) være eller have været medlem af en revisionsvirksomheds bestyrelse, ledelse eller tilsynsorgan, eller
- 4) være eller have været partner, ansat eller på anden måde have eller have haft indgået en kontrakt med en revisionsvirksomhed.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

14. I § 32, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«, og »efter stk. 2« ændres til: »efter stk. 3«.

15. I § 32, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

16. I § 32, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 2, nr. 3-5 og stk. 3« til: »Stk. 3, nr. 3-5 og stk. 4«.

17. I § 32, stk. 6, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. 4, nr. 1«, og i 2. pkt. ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

18. I § 32 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 32, stk. 2 og 3« til: »§ 32, stk. 3 og 4«, og i 3. pkt. ændres »§ 32, stk. 6« til: »§ 32, stk. 7«.

19. I § 32 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »9 andre medlemmer« til: »10 andre medlemmer«, og »3 medlemmer« ændres til: »4 medlemmer«.

20. I § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 4,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 5,«.

21. I § 33, stk. 2, ændres »herunder regler om« til: »herunder indholdet og«, og efter »bedømmelse,« indsættes: »behandling af eksamensklager, foranstaltninger ved eksamenssnyd,«.

22. I § 37, stk. 1, 4. pkt., ændres »§ 32, stk. 2, nr. 5« til: »§ 32, stk. 3, nr. 5«.

23. I § 37, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 35, stk. 3 og 4, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører.«

24. I § 43, stk. 2, 4. pkt., ændres »§ 44, stk. 4 og 6,« til: »§ 44, stk. 4-6,«, og i 5. pkt. indsættes efter »om frakendelse,«: »herunder midlertidig frakendelse,«.

25. § 44, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Revisornævnet kan under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt frakende en revisor godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at revisoren under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som revisor. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk.

4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 52 a.«

26. § 44, stk. 7 og 8, ophæves.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 7-9.

27. I § 44 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 32, stk. 6« til: »§ 32, stk. 7«.

28. Efter § 44 b indsættes:

»§ 44 c. Revisornævnet kan ved behandlingen af sager lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Stk. 2. Formanden for Revisornævnet kan ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.«

29. I § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 44, stk. 11« til: »§ 44, stk. 9«.

30. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

31. I § 47 c, stk. 4, ændres »§ 52 a« til: »§ 52 b«.

32. I § 52, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.«

33. § 52, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3, 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.«

34. § 52, stk. 7 og 8, ophæves.

35. § 52 a affattes således:

»§ 52 a. En revisor kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod revisoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.«

36. Efter § 52 a indsættes i *kapitel 10*:

»§ 52 b. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sag dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2.«

37. I § 54, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 5,«: »§ 8 b,« og efter »§ 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.,« indsættes: »§ 13, stk. 3 og 4,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. § 1, nr. 2, har ikke virkning for personer, der før lovens ikrafttræden har deltaget i mindst et af modulerne ved eksamen for statsautoriserede revisorer (revisoreksamen), jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1045 af 30. juni 2016 om eksamener m.v. for godkendte revisorer.

Stk. 3. § 1, nr. 9, har virkning for personer, der efter lovens ikrafttræden pålægges konkurskarantæne efter konkurslovens § 157, stk. 1.

Stk. 4. § 1, nr. 12, har virkning fra en virksomheds første ordinære generalforsamling efter den 1. januar 2021.

Stk. 5. § 1, nr. 25, finder ikke anvendelse på afgørelser fra Revisornævnet, der vedrører forhold begået forud for lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ændring af revisoreksamen
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Betydningen af en pålagt konkurskarantæne for godkendelse som statsautoriseret revisor
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Revisornævnets mulighed for midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse under nævnsbehandlingen
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Opsættende virkning ved indbringelse af Revisornævnets afgørelser om forbud og ubetinget frakendelse for domstolene
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Ændring af Revisorrådets sammensætning
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
 - 2.6. Koncernrevisors ansvar for opbevaring af dokumentation
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.6.3. Den foreslåede ordning
 - 2.7. Valg af formand for revisionsudvalget
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.7.3. Den foreslåede ordning
 - 2.8. Ledelsen af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.8.3. Den foreslåede ordning
 - 2.9. Faglige krav til eksperter
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.9.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesretten
4. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema.

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at ændre reglerne for revisoreksamen for statsautoriserede revisorer og skærpe kravene til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant samt at

gennemføre ændringer af revisorloven som følge af EU-Kommissionens kontrol af den danske gennemførelse af ændringer i revisordirektivet.

Det foreslås bl.a. at ændre reglerne for revisoreksamen for statsautoriserede revisorer. Som offentlighedens tillidsrepræsentant har revisor helt særlige opgaver og skal besidde helt særlige kompetencer på et højt fagligt niveau. De nye regler om revisoreksamen vil være med til at understøtte tilgang til erhvervet samt sikre, at offentligheden fortsat kan have tillid til, at revisorers afgivelse af erklæringer er udtryk for en høj kvalitet. Den nuværende revisoreksamensform har eksisteret siden 2014, og revisoreksamen blev på daværende tidspunkt ændret med det formål at øge beståelsesprocenten, sikre en tilgang af statsautoriserede revisorer til branchen og samtidig bevare et højt fagligt niveau hos statsautoriserede revisorer i deres egenskab af offentlighedens tillidsrepræsentant. Revisorbranchen har i dag fortsat et ønske om, at der uddannes flere godkendte revisorer, samt at kandidaterne kommer hurtigere igennem revisoreksamen, da branchen fortsat har vanskeligheder ved at tiltrække studerende og selv har peget på, at en af årsagerne kunne være eksamensformen med lave beståelsesprocenter. Lovforslaget ændrer eksamensformen, og ændringen forventes at bidrage til at få flere til at bestå revisoruddannelsen uden at gå på kompromis med det faglige niveau. Forslaget følger Eksamensudvalgets anbefalinger fra rapporten »Forslag til en ny Revisoreksamen« fra januar 2020.

Eksamensudvalgets rapport viser, at den samlede effekt af omlægningen af eksamensordningen i 2014 ikke har ført til en øget beståelsesprocent ved revisoreksamen, eller at flere studerende tiltrækkes revisoruddannelsen og herved sikrer tilgangen af statsautoriserede revisorer til branchen. Den ønskede effekt af omlægningen af revisoreksamen er således ikke opnået. På denne baggrund foreslås reglerne for revisoreksamen tilpasset med lovforslaget, så reglerne bliver mere fleksible, hvilket antages at kunne medvirke til at skabe rammerne for en større tilgang til branchen.

Med lovforslaget begrænses endvidere muligheden for at virke som godkendt revisor og dermed agere som offentlighedens tillidsrepræsentant, hvis en person er eller har været pålagt konkurskarantæne af skifteretten. Det er efter revisorloven bl.a. en betingelse for at blive godkendt som statsautoriseret revisor, at den pågældende ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Derimod er konkurskarantæne ikke i dag en hindring for godkendelse. Det vil ændres med lovforslaget, idet det vurderes, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, ikke er egnet til at fungere som offentlighedens tillidsrepræsentant. Vurderingen bunder i, at konkurskarantæne anvendes i tilfælde, hvor en person på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er anset for uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Det foreslås derfor, at en godkendt revisor i tilfælde af en konkurskarantæne begrænses i sin erhvervsudøvelse som offentlighedens tillidsrepræsentant, medens en person, der er pålagt konkurskarantæne, i en årrække vil være afskåret fra at blive godkendt revisor.

Endvidere gives der med lovforslaget mulighed for midlertidigt at frakende revisor godkendelsen, mens en sag om frakendelse af godkendelsen verserer i Revisornævnet. Samtidig sikres det med lovforslaget, at domstolene frem-

ver inden 4 uger skal tage stilling til, om revisoren kan fortsætte sit virke som revisor, mens sagen verserer ved domstolene, selvom vedkommende er frakendt sin godkendelse af Revisornævnet.

Derudover foreslås en række ændringer, der er foranlediget af EU-Kommissionens kontrol af medlemsstaternes gennemførelse af EU-reglerne på revisionsområdet fra 2014 (Direktiv 2014/56/EU om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber). Det foreslås, at koncernrevisors dokumentation for revision af koncernregnskabet udvides, så det også omfatter revisionsarbejde udført af en tredjelandrevisor for en modervirksomhed. Derudover foreslås det at indføre krav til valg af formand for revisionsudvalg i virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder. Endelig foreslås det at stille faglige krav til eksperter, som assisterer Erhvervsstyrelsen med udførelse af undersøgelser, samt krav til ledelsen af det offentlige tilsyn med revisorbranchen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af revisoreksamen

2.1.1. Gældende ret

For at opnå godkendelse som statsautoriseret revisor er en af betingelserne efter revisorlovens § 3, stk. 1, nr. 4, at pågældende består en særlig eksamen.

Efter lovens § 33 fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om betingelserne for at indstille sig til eksamen for statsautoriserede revisorer, herunder regler om bl.a. kravene til eksamen, dens afholdelse mv.

Den gældende struktur og eksamensform for revisoreksamen har baggrund i lov nr. 617 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven m.v. Ændringen skete på grundlag af rapporterne »Modernisering af revisoruddannelsen« fra juni 2011 og »Den fremtidige revisoruddannelse« fra juli 2012 afgivet af den daværende Revisorkommission.

De nærmere regler for eksamen for statsautoriserede revisorer (revisoreksamen) er fastsat i bekendtgørelse nr. 1045 af 30. juni 2016 om eksamener m.v. for godkendte revisorer, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1315 af 22. november 2018. Revisoreksamen består herefter af tre skriftlige moduler og en mundtlig prøve. De tre moduler skal bestå enkeltvis, og den mundtlige prøve kan først aflægges efter, at de skriftlige moduler er bestået. Eksamenskandidater har tre eksamensforsøg til hver af de skriftlige moduler og tre eksamensforsøg til den mundtlige prøve. Eksamenens indhold er fastlagt ved bekendtgørelsen, mens der ikke er lovhjemmel til at sanktionere eksamenssnyd.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv) opstiller i art. 6-12, rammerne for at blive godkendt revisor. Direktivet fastsætter, at uddannelsen skal indeholde en teoretisk uddannelse, og angiver kravene

til den praktiske uddannelse, niveauet for den teoretiske uddannelse og dennes indhold.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Revisoreksamen blev senest ændret i 2014 med det formål at tiltrække flere studerende til revisoreksamen og sikre, at flere studerende bestod eksamen.

Erhvervsstyrelsen anmodede i marts 2019 Eksamensudvalget, der er et udvalg under Revisorrådet, om en evaluering af revisoreksamen. Revisorrådet, der er nedsat i medfør af lovens § 32 a og rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, bistår styrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v. Denne del af rådets opgaver varetages af Eksamensudvalget.

Eksamensudvalget blev bl.a. anmodet om at evaluere, om ændringen af revisoreksamen i 2014 havde levet op til hensigten om at tiltrække flere studerende til revisoreksamen samt om, at flere studerende bestod eksamen. Afhængigt af evalueringen blev udvalget anmodet om at komme med forslag til ændring af reglerne for revisoreksamen, herunder tilrettelæggelsen af den skriftlige revisoreksamen i opdeltede moduler, eksamens indhold og varighed. Eksamensudvalgets evaluering viste, at den samlede effekt af omlægningen af eksamensordningen i 2014 ikke har ført til en øget beståelsesprocent ved revisoreksamen, eller at flere studerende tiltrækkes revisoruddannelsen.

Eksamensudvalget har på den baggrund i rapporten »Forslag til en ny Revisoreksamen« fra januar 2020 foreslået en række ændringer af de nuværende regler for revisoreksamen, så flere af de, der påbegynder revisoruddannelsen, består revisoreksamen, og at de, der godkendes som statsautoriseret revisor, har en lavere alder. Det foreslås bl.a. at ændre den skriftlige revisoreksamen fra tre særskilte moduler til én prøve af to dages varighed, og at den skriftlige eksamen skal fokusere på revisors afgivelse af erklæringer.

Erhvervsministeriet finder, at der på baggrund af rapporten og med henblik på at sikre en øget tilgang til revisorbranchen bør ske en ændring i uddannelsen til statsautoriseret revisor, men således at det høje faglige niveau for statsautoriserede revisorer fortsat sikres gennem de krav, som kræves opfyldt for at bestå revisoreksamen.

2.1.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af Eksamensudvalgets rapport »Forslag til en ny Revisoreksamen« fra januar 2020 foreslås det at ændre revisoreksamen, så denne fremover kommer til at bestå af én skriftlig prøve, som skal aflægges før den mundtlige prøve.

Den skriftlige prøve vil kunne afholdes som en kombination af forskellige former for spørgsmål, f.eks. af både spørgsmål med lange svar, spørgsmål med korte svar, multiple choice samt beregninger. Der vil være et ubegrænset antal eksamensforsøg for eksamenskandidater.

Den mundtlige prøve vil blive bibeholdt, og der vil være et ubegrænset antal eksamensforsøg for eksamenskandida-

ter, dog således at den mundtlige prøve skal være bestået inden for syv år efter, at den skriftlige prøve er bestået.

Det faglige indhold af prøverne - fastsat i eksamensbekendtgørelsen - ved såvel den skriftlige prøve som den mundtlige prøve vil fokusere på revision og anden erklæringsafgivelse, mens andre fagområder, f.eks. selskabsret, skatteret, og erhvervsret vil skulle indgå i det omfang, det har betydning for revision eller anden erklæringsafgivelse. Samlet set bliver reglerne for revisoreksamen mere fleksible, hvilket antages at kunne medvirke til at skabe rammerne for en større tilgang til branchen.

De nærmere regler for revisoreksamen, herunder indholdet af revisoreksamen, vil som hidtil i henhold til en bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen blive fastsat i en bekendtgørelse, der samtidig vil indeholde overgangsregler, der i videst muligt omfang vil sikre, at kandidaterne under det nuværende eksamensforløb ikke stilles ringere, eller at kandidaterne sinkes i eksamensforløbet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

2.2 Betydningen af en pålagt konkurskarantæne for godkendelse som statsautoriseret revisor

2.2.1. Gældende ret

Betingelserne for at blive godkendt som statsautoriseret revisor er fastsat i revisorlovens § 3.

Det er bl.a. en betingelse, at pågældende er myndig, ikke er under værgemål, samværgemål, rekonstruktionsbehandling eller konkurs, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3.

Godkendelsen som statsautoriseret revisor bortfalder efter lovens § 7, stk. 1, hvis betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ikke længere er opfyldt.

Efter konkurslovens § 157, stk. 1, kan skifteretten pålægge en person, der har deltaget i ledelsen af den konkursramte virksomhed, konkurskarantæne, hvis det må antages, at pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Konkurskarantæne pålægges som hovedregel for en periode af tre år.

Virkingen af en konkurskarantæne er, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

En revisor, der er godkendt efter revisorloven, er efter § 16, stk. 1, 1, pkt., offentlighedens tillidsrepræsentant ved udførelse af opgaver efter § 1, stk. 2, dvs. påtegning på regnskaber m.v.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Da pålæg af konkurskarantæne anvendes, hvor en person på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er anset for uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, finder Erhvervsministeriet, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, ikke er egnet til at blive godkendt som stats-

autoriseret revisor og være offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. revisorlovens § 16, stk. 1, 1, pkt.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at betingelserne for at blive statsautoriseret revisor bør suppleres med et krav om, at pågældende ikke kan være under konkurskarantæne, ligesom der er behov for at fastsætte regler om betydningen af en pålagt konkurskarantæne for en allerede godkendt revisor.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre betingelserne for at opnå godkendelse som statsautoriseret revisor. Det foreslås, at en person, der er eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne, vil være afskåret fra at blive godkendt som statsautoriseret revisor og dermed optræde som offentlighedens tillidsrepræsentant.

For en allerede godkendt revisor foreslås det, at den pågældende i en periode på 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne ikke må afgive erklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2, dvs. påtegning på regnskaber m.v., hvor revisor optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant.

En konkurskarantæne pålægges som hovedregel for en periode af 3 år. Baggrunden for forslaget om at udstrække virkningen af en konkurskarantæne, så en revisor ikke i 5 år efter pålagt konkurskarantæne vil kunne afgive erklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2, er, at revisor i denne situation optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant. Betydningen af en pålagt konkurskarantæne foreslås derfor udstrakt til at omfatte et tidsrum på 2 år efter ophøret af en konkurskarantæne.

For en allerede godkendt revisor medfører forslaget, at den pågældende således bevarer sin godkendelse som revisor og kan afgive erklæringer efter lovens § 1, stk. 3, dvs. erklæringer uden sikkerhed, f.eks. assistance med opstilling af regnskaber og aftalte arbejdshandlinger. Revisor optræder ikke som offentlighedens tillidsrepræsentant ved afgivelse af sådanne erklæringer.

Revisornævnet kan efter § 44, stk. 4, 2. pkt., frakende en revisor godkendelsen, hvis revisors omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at revisor ikke kan varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde.

Skifterettens kendelse om pålæg af konkurskarantæne vil ikke i sig selv give grundlag for i medfør af § 44, stk. 4, 2. pkt., at indbringe revisoren for Revisornævnet med påstand om frakendelse af revisors godkendelse. Indbringelse af en sag om frakendelse i medfør af bestemmelsen vil bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, der har medført pålæg af konkurskarantæne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 og nr. 9, og bemærkningerne hertil.

2.3. Revisornævnets mulighed for midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse under nævnbehandlingen

2.3.1. Gældende ret

Det følger af revisorlovens § 44, stk. 3, at Revisornævnet kan frakende en revisor godkendelsen som revisor i et tidsrum fra 6 måneder til 5 år eller indtil videre, hvis revisoren har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget overtrædelse af sine pligter som revisor, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde.

Revisornævnet har ikke efter gældende ret adgang til at træffe afgørelse om midlertidig frakendelse under nævnbehandlingen i en sag, hvor der er nedlagt påstand om frakendelse.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der kan opstå situationer, hvor det ikke er hensigtsmæssigt at skulle afvente Revisornævnets behandling af en sag om frakendelse af en revisors godkendelse som revisor. Dette kan være tilfældet, hvor der er overhængende fare for, at den revisor, der er indbragt for nævnet, begår flere overtrædelser af de pligter, stillingen som revisor medfører, eller af de regler, der regulerer hvervet som revisor.

Et eksempel kunne være, hvor en revisor tidligere af Revisornævnet er blevet ikendt sanktioner for grove overtrædelser af revisorlovgivningen, f.eks. uafhængighedsreglerne i lovens § 24. Ved den aktuelle sag er revisoren igen indbragt for overtrædelse af uafhængighedsreglerne, og der er nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af godkendelsen som revisor. Efter at sagen er rejst overfor revisoren eller efter indbringelsen for Revisornævnet, kan der forekomme eksempler på, at revisoren i nye tilfælde har tilsidesat uafhængighedsreglerne. Nævnet vil her kunne træffe afgørelse om, at revisoren frakendes sin godkendelse under nævnets behandling af hovedsagen om ubetinget frakendelse for at forhindre revisoren i at fortsætte med at afgive erklæringer, hvor denne ikke opfylder uafhængighedsbetingelserne.

På denne baggrund finder Erhvervsministeriet, at der for revisorer bør indføres en ordning, der svarer til den ordning, der er gældende for advokater, og hvorefter Advokatnævnet midlertidigt kan frakende en advokat beskikkelsen under nævnets behandling af en sag om frakendelse af advokatbeskikkelse, jf. reglerne i retsplejelovens kapitel 15 b. I samme forbindelse vil der kunne være behov for at fravige sådanne forvaltningsretlige regler og principper, der er til hinder for, at sagen kan fremmes med den fornødne hurtighed.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Revisornævnet får mulighed for midlertidigt at frakende en revisor godkendelsen under en sag, hvor revisor er indbragt for nævnet med påstand om frakendelse af godkendelsen.

En sådan midlertidig frakendelse vil kunne anvendes i tilfælde, hvor der vurderes at være overhængende risiko for, at den revisor, der er indbragt for nævnet, begår flere overtræ-

delser af de pligter, stillingen som revisor medfører, eller af de regler, der regulerer hvervet som revisor.

Det foreslås, at en revisor kan forlange afgørelsen om midlertidig frakendelse indbragt for retten inden for 14 dage fra, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Anmodning om sagsanlæg skal – som med afgørelser om ubetinget frakendelse – fremsættes over for Nævnenes Hus, der herefter anlægger sagen i den borgerlige retsplejes former, jf. herved den foreslåede § 52 a.

Det foreslås, at anmodning om sagsanlæg i sager om midlertidig frakendelse som klart udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning, da dette ville underminere formålet med den midlertidige frakendelse, der netop kun foreslås anvendt, når der er en overhængende fare for overtrædelse af pligterne som revisor. Det foreslås dog, at retten undtagelsesvist kan tillægge sagsanlægget opsættende virkning. Det forstås hermed, at denne mulighed kun anvendes helt undtagelsesvist, f.eks. hvor der er fremkommet nye oplysninger efter Revisornævnets afgørelse om midlertidig frakendelse, der klart indikerer, at nævnets afgørelse herom er forkert. Det foreslås i forlængelse heraf, at Nævnenes Hus skal anlægge sagen uden ugrundet ophold, da afgørelsen om midlertidig frakendelse fra Revisornævnet er af meget indgribende karakter, og der derfor skal tilsigtes en så kort sagsbehandlingstid som muligt.

Det foreslås endvidere, at domstolene skal træffe afgørelse om opsættende virkning inden for fire uger efter, at sagen er anlagt. Dette har ligeledes til formål at sikre en hurtig behandling af sagen.

Hvis Revisornævnet i en sag træffer afgørelse om, at en revisor ubetinget skal frakendes sin godkendelse, vil dette først have virkning, når afgørelsen er endelig. Hvis revisoren ikke inden for 4 uger anmoder Nævnenes Hus om, at sagen indbringes for retten i medfør af revisorlovens § 52, stk. 5, er Revisornævnets afgørelse om ubetinget frakendelse endelig ved udløbet af denne 4-ugersfrist. Dette betyder, at revisoren i denne periode fortsat kan virke som revisor, medmindre revisoren under sagens behandling ved nævnet midlertidigt er frakendt sin godkendelse, jf. nedenfor.

I et tilfælde, hvor Revisornævnet har truffet afgørelse om, at den pågældende midlertidigt skal frakendes sin godkendelse under nævnets behandling, vil denne midlertidige frakendelse have virkning, indtil Revisornævnets afgørelse i hovedsagen vedrørende spørgsmålet om ubetinget frakendelse er endelig, hvilket – som ovenfor anført – betyder, at afgørelsen om midlertidig frakendelse bortfalder ved udløbet af fristen for revisorens mulighed for at anmode om, at sagen indbringes for retten.

Beslutter revisoren derimod at anmode Nævnenes Hus om at anlægge sagen – dvs. at indbringe Revisornævnets afgørelse om ubetinget frakendelse for retten – vil afgørelsen om midlertidig frakendelse fortsat have virkning, indtil retten i medfør af det foreslåede § 52, stk. 6, har truffet afgørelse om opsættende virkning, jf. i øvrigt bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 33. Om baggrunden for forslaget hen-

vises der til afsnit 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I den situation, hvor Revisornævnet under nævnbehandlingen har truffet afgørelse om, at den pågældende midlertidigt skal frakendes sin godkendelse under nævnets behandling, og nævnet ender med at træffe afgørelse om, at den pågældende ikke frakendes sin godkendelse eller kun frakendes sin godkendelse betinget, vil den midlertidige frakendelse bortfalde allerede ved nævnets afgørelse.

Retten bestemmer ved dommen i sagen om den midlertidige frakendelse, om anke af dommen har opsættende virkning. Det forudsættes, at retten ved denne vurdering inddrager momenter om grovheden af revisorens forseelse samt risikoen for, at revisoren under ankesagen vil begå nye forhold. Hvis sagen således tyder på, at revisoren under ankesagens behandling vil begå nye overtrædelser af de pligter, stillingen som revisor medfører, og disse forhold er af en vis grovhed, vil retten som udgangspunkt skulle træffe afgørelse om, at en anke af dommen – hvis retten har stadfæstet Revisornævnets afgørelse om midlertidig frakendelse – ikke har opsættende virkning.

Det forudsættes, at Revisornævnet behandler spørgsmålet om midlertidig frakendelse med den fornødne hurtighed for at tilgodese den overhængende risiko, der er forbundet med revisorens fortsatte udøvelse af sit virke som revisor.

Det foreslås på den baggrund at give erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af disse sager, herunder at ministeren kan fravige sådanne forvaltningsretlige regler og principper, der er til hinder for, at sagen kan fremmes med den fornødne hurtighed. Regler om fravigelse af forvaltningsretlige regler og principper vil kunne ske ved udstedelse af en bekendtgørelse. Ved fastsættelsen af regler om Revisornævnets behandling af sager efter lovens § 44, stk. 5, vil erhvervsministeren kunne tage udgangspunkt i de regler, der er fastsat for de tilsvarende forhold ved Advokatnævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse, jf. kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

I lyset af den indgribende karakter, som en afgørelse om midlertidig frakendelse vil have for revisoren, forudsættes det, at en midlertidig frakendelse kun bringes i anvendelse under særlige omstændigheder, hvor det er forbundet med en direkte, overhængende fare for overtrædelse af reglerne for revisorer, at revisoren fortsætter med at fungere som revisor under sagens behandling, og hvor denne fare ikke kan afhjælpes på anden måde.

De af Revisornævnets formand, næstformænd, eller medlemmer, der deltager ved behandlingen af spørgsmålet om midlertidig frakendelse, vil være inhabile i den efterfølgende behandling af spørgsmålet om ubetinget frakendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 25, og bemærkningerne hertil.

2.4. Opsættende virkning ved indbringelse af Revisornævnets afgørelser om forbud og ubetinget frakendelse for domstolene

2.4.1. Gældende ret

En revisor eller revisionsvirksomhed, der af Revisornævnet er frakendt sin godkendelse som revisor eller revisionsvirksomhed, kan i medfør af revisorlovens § 52, stk. 1, forlange afgørelsen indbragt for retten. Afgørelsen indbringes ved, at den pågældende fremsætter anmodning om sagsanlæg over for Nævnenes Hus inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, hvorefter Nævnenes Hus anlægger sag i den borgerlige retsplejes former mod den pågældende, jf. lovens § 52, stk. 5.

Tilsvarende gælder, hvor Revisornævnet overfor en revisor har nedlagt et tidsbegrænset forbud efter lovens § 44, stk. 3, mod at udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder. Ligeledes kan en person, overfor hvem Revisornævnet efter lovens § 44 b, stk. 2, har nedlagt et tidsbegrænset forbud mod medlemskab af det øverste ledelsesorgan, direktion eller/og revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, forlange afgørelsen indbragt for retten.

Anmodningen om sagsanlæg har opsættende virkning, hvorved Revisornævnets kendelse, hvis retten stadfæster denne, først vil have virkning fra endelig dom i sagen. Retten kan imidlertid, hvis Revisornævnet har frakendt pågældende revisor eller revisionsvirksomhed godkendelsen, ved kendelse bestemme, at revisoren under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som godkendt revisor henholdsvis godkendt revisionsvirksomhed, indtil sagen er endeligt afgjort, jf. lovens § 52, stk. 7. Det kan endvidere ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning. Tilsvarende gælder ved indbringelse for retten af et forbud nedlagt efter lovens § 44, stk. 3, og § 44 b, stk. 2, jf. lovens § 52, stk. 6 og 8.

For en advokat, der af Advokatnævnet er frakendt beskikelsen som advokat, gælder tilsvarende adgang til at kræve frakendelsen prøvet ved domstolene.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Praksis viser, at de ganske få sager om indbringelse af Revisornævnets afgørelser for domstolene i nogle tilfælde kan versere i længere tid. Dette kan medføre en række u hensigtsmæssigheder, herunder at det tager længere tid, før Revisornævnets afgørelse er endelig, samt at revisoren under sagens behandling som udgangspunkt kan fortsætte sin virksomhed som godkendt revisor, selvom nævnet f.eks. har frakendt den pågældende godkendelsen. Efter Erhvervsministeriets opfattelse er det betænkeligt, fordi revisoren dermed får mulighed for under en evt. langvarig behandling af sagen ved domstolene at fortsætte den adfærd, der førte til, at Revisornævnet har besluttet at frakende revisoren dennes godkendelse. Revisoren vil således kunne fortsætte sit virke og afgive påtegninger på årsrapporter mv.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, hvordan det sikres, at sagerne behandles mere effektivt. Det er ministeriets opfattelse, at den opsættende virkning ved indbringelse af Revisornævnets afgørelser om frakendelse under visse omstændigheder kan fjerne incitamentet for revisoren til at medvirke til, at sagen kan afgøres med den fornødne hurtighed. En ændring af reglerne om opsættende virkning kan derfor efter ministeriets opfattelse være med til at skabe et sådant incitament.

Erhvervsministeriet er i denne forbindelse opmærksom på, at en afgørelse fra Revisornævnet om, at en revisor mister sin godkendelse, er en meget indgribende afgørelse, der i praksis vil kunne føre til, at den pågældende mister sit erhvervsgrundlag. Efter Erhvervsministeriets opfattelse tilsiger hensynet til, at sager om frakendelse af godkendelsen som revisor forventes at kunne afgøres endeligt med den fornødne hurtighed, at bestemmelsen om opsættende virkning ændres.

Erhvervsministeriet bemærker i den forbindelse, at rammerne for Revisornævnet efter ministeriets opfattelse medvirker til at understøtte tilliden til og retssikkerheden i forbindelse med nævnets afgørelser. Revisornævnet er således et uafhængigt, domstolslignende nævn, der udelukkende behandler klagesager over revisorer mv. Nævnets formand er en dommer. Det fremgår desuden af revisorlovens § 43, stk. 2, 4. pkt., at ved behandling af sager om frakendelse skal der foruden formanden eller en næstformand medvirke to revisorer og to repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Samlet set er det derfor Erhvervsministeriets opfattelse, at de betryggende rammer omkring Revisornævnets virksomhed gør det forsvarligt at ændre bestemmelsen om opsættende virkning.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at udgangspunktet om, at en indbringelse af Revisornævnets afgørelser om ubetinget frakendelse i medfør af revisorlovens § 44, stk. 4 og stk. 6, 4. pkt., samt afgørelser om forbud efter lovens § 44, stk. 3, og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning, bevares, men at det sikres, at retten altid efter sagsøgerens påstand herom vil skulle tage stilling til spørgsmålet om opsættende virkning. Dette medfører, at der altid vil skulle være et forberedende retsmøde hurtigst muligt efter indbringelsen af sagen for retten, hvor retten vil skulle tage stilling til, om indbringelsen har opsættende virkning eller ej. Det foreslås, at det forberedende retsmøde skal afholdes inden 4 uger efter anlæg af sagen. Indtil retten har taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning, har indbringelsen for retten opsættende virkning.

Ved vurderingen af, om indbringelsen af sagen for domstolene skal tillægges opsættende virkning eller ej, vil retten skulle inddrage relevante forhold, såsom karakteren af forseelsen og den risiko, der ligger i, at pågældende kan fortsætte sit virke som godkendt revisor, henholdsvis godkendt revisionsvirksomhed under sagens behandling, herunder risiko for gentagelsesrisiko under domstolenes behandling af sagen mv. Det er i den forbindelse forventningen, at retten i større

omfang end i dag vil beslutte, at en indbringelse af sagen for domstolene ikke har opsættende virkning. Således vil retten som udgangspunkt i en situation, hvor revisoren har begået en forseelse af en vis grovhed, og der under sagens behandling er risiko for yderligere overtrædelse af pligterne som godkendt revisor, ikke meddele opsættende virkning. Det vil ligeledes kunne indgå i vurderingen, hvis det virker stødende for omverdenen, at revisoren under sagens behandling fortsætter med at virke som revisor.

Retten træffer afgørelse om spørgsmålet om opsættende virkning ved kendelse, der kan kæres efter de almindelige regler om kære i retsplejelovens kapitel 37. Retten kan ved kendelsen bestemme, at kære ikke har opsættende virkning, og retten vil også i denne forbindelse skulle inddrage risikoen for, at revisoren begår nye forhold under et kæremål.

Retten afgør spørgsmålet om, hvorvidt Revisornævnets afgørelse stadfæstes, ophæves eller ændres, træffes som hidtil ved dom. Som hidtil vil domstolene i den forbindelse have mulighed for at foretage en udtømmende prøvelse af Revisornævnets afgørelse og vil derfor også have mulighed for f.eks. at ændre nævnets afgørelse til en betinget frakendelse. Det foreslås, at retten skal tage stilling til, om anke af dommen har opsættende virkning. Det vil kun være relevant for retten at tage stilling til dette, hvis retten helt eller delvist stadfæster Revisornævnets afgørelse, så der fortsat – i hvert fald i et vist omfang – er tale om ubetinget frakendelse. Retten vil her skulle inddrage de samme momenter som i forbindelse med rettens stillingtagen til spørgsmålet om opsættende virkning under sagens behandling. Det forudsættes også her, at retten i større omfang end i dag vil bestemme, at en anke af rettens dom ikke har opsættende virkning. I en situation, hvor der er overhængende risiko for, at revisoren under ankesagens behandling vil begå nye forhold, vil retten derfor som udgangspunkt træffe afgørelse om, at anke ikke har opsættende virkning.

Den foreslåede ordning svarer til den ordning, der gælder for en advokat, som af Advokatnævnet er frakendt beskikelsen som advokat, jf. reglerne i retsplejelovens kapitel 15 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 33, og bemærkningerne hertil

2.5. Ændring af Revisorrådets sammensætning

2.5.1. Gældende ret

Revisorrådet er nedsat af Erhvervsstyrelsen i medfør af revisorlovens § 32 a og består af en formand, et medlem fra Erhvervsstyrelsen og ni andre medlemmer, hvoraf tre medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og seks medlemmer skal være repræsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne.

Revisorrådet rådgiver Erhvervsstyrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til rådgivning til brug for fastsættelsen af reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer

m.v. Sidstnævnte opgaver varetages af et underudvalg, Eksamensudvalget.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med henblik på at styrke den revisorfaglige repræsentation i Revisorrådet anser Erhvervsministeriet det for ønskeligt, at der sker en udvidelse af revisorbranchens repræsentation i rådet.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at antallet af medlemmer i Revisorrådet udvides med et yderligere medlem repræsenterende revisorbranchen. Revisorrådet vil herefter være sammensat af en formand, et medlem fra Erhvervsstyrelsen og ti andre medlemmer, hvoraf fire medlemmer repræsenterer revisorbranchen og seks medlemmer repræsenterer investorerne og regnskabsbrugerne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

2.6. Koncernrevisors ansvar for opbevaring af dokumentation

2.6.1. Gældende ret

I henhold til revisorlovens § 23, stk. 4, skal revisor opbevare dokumentation for revisionsarbejde udført i dattervirksomheder af revisorer eller revisionsvirksomheder fra et tredjeland, og som er af betydning for revision af koncernregnskabet.

Efter artikel 27, stk. 3, 4. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, gælder dokumentationskravet også for revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen, og som er udført af en modervirksomheds revisor eller en revisionsvirksomhed fra et tredjeland.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det har hidtil været Erhvervsministeriets vurdering, at revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen, som er udført af en revisor i en modervirksomhed, ville være omfattet af den dokumentation, som den danske koncernrevisor allerede er forpligtet til at opbevare efter de gældende regler om dokumentation i revisorloven. EU-Kommissionen har imidlertid ved kontrol af den danske gennemførelse af revisordirektivet stillet spørgsmål til, om de gældende regler opfylder direktivkravet, da bestemmelserne ikke direkte omtaler dokumentation for revision udført af en modervirksomheds revisor.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelsen om dokumentation skal præciseres, så den eksplicit omfatter dokumentation for udført revisionsarbejde, der er udført af en modervirksomheds revisor, hvis denne kommer fra et tredjeland.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen om opbevaring af dokumentation for revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen udført af tredjelandsrevisorer og -revisionsvirksomheder i dattervirksomheder udvides til også at omfatte tilsvarende dokumentation for revisionsarbejde udført af tredjelandsrevisorer og revisionsvirksomheder i modervirksomheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

2.7. Valg af formand for revisionsudvalget

2.7.1. Gældende ret

I henhold til revisorlovens § 31, stk. 1, skal virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder, som udgangspunkt etablere et revisionsudvalg. Revisionsudvalget består af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig indgår i direktionen, af tilsynsrådet eller af personer, der er valgt som medlem af udvalget på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ. Der er i gældende ret ikke fastsat regler om valg af udvalgets formand.

Efter artikel 39, stk. 1, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal revisionsudvalgets formand udpeges af medlemmerne eller af virksomhedens tilsynsorgan. Medlemsstaterne kan kræve, at formanden vælges årligt på virksomhedens generalforsamling.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der i overensstemmelse med direktivet skal fastsættes regler om valg af formand for revisionsudvalget. Der er tale om en bestemmelse i revisordirektivet, som Danmark er forpligtet til at gennemføre i national lovgivning.

De gældende regler i lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven) for valg af formand for bestyrelsen indeholder stor fleksibilitet for selskabet til at fastsætte de regler, der bedst passer det enkelte selskab.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der inden for rammerne af direktivet tilsvarende skal fastsættes regler, der så vidt muligt viderefører den fleksibilitet, som virksomhederne har i dag. Der vurderes ikke at være behov for at udnytte optionen i direktivet til at kræve, at formanden skal vælges årligt på virksomhedens generalforsamling. Det bør i stedet overlades til virksomheden at træffe beslutning om, hvorvidt formanden for revisionsudvalget skal vælges årligt på generalforsamlingen.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres bestemmelser om, at formanden for revisionsudvalget enten skal vælges af medlemmerne af revisionsudvalget, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Det foreslås

endvidere, at valget ved stemmelighed afgøres ved lodtrækning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

2.8. Ledelsen af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder

2.8.1. Gældende ret

I henhold til revisorlovens § 32, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder. Styrelsen er herunder ansvarlig for tilsynet med eksamen og efteruddannelse, kvalitetskontrol og undersøgelser, disciplinære sanktioner samt samarbejde med andre landes revisortilsynsmyndigheder.

De gældende bestemmelser fastsætter ikke nærmere krav til ledelsen af tilsynet.

Efter artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal revisortilsynet styres af ikke-revisorer med viden om de relevante områder inden for lovpligtig revision og skal udvælges efter en uafhængig og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Ikke-revisor er i direktivet defineret som en fysisk person, der under sin inddragelse i ledelsen af det offentlige tilsynssystem og i tre år umiddelbart før denne inddragelse ikke har udført lovpligtig revision, ikke har haft stemmerettigheder i et revisionsfirma, ikke har været medlem af et revisionsfirmas bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan og ikke har været ansat af eller på anden måde været tilknyttet et revisionsfirma.

Den eneste ændring i 2014 i revisordirektivets krav til ledelsen af tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder var en skærpelse af uafhængighedskravet, så det ikke længere er tilladt, at et mindretal af revisorer deltager i ledelsen af tilsynet.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen blev indsat som ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder ved gennemførelsen af revisordirektivet i 2008, og det har været vurderingen, at styrelsen både på daværende tidspunkt og efter ændringen af direktivet i 2014 levede op til kravene i direktivet, idet der ikke på noget tidspunkt har deltaget revisorer i ledelsen af Erhvervsstyrelsens tilsyn.

EU-Kommissionen har imidlertid ved sin kontrol af den danske gennemførelse af revisordirektivet stillet spørgsmål til, hvordan den danske lovgivning sikrer, at der ikke deltagere revisorer i ledelsen af tilsynet, da det ikke fremgår af lovtæksten, at ledelsen skal opfylde direktivets krav.

Det er derfor Erhvervsministeriets opfattelse, at der er behov for at synliggøre kravene til ledelsens uafhængighed af revisorer og revisionsvirksomheder ved eksplicit at fastsætte bestemmelser herom i revisorloven. Samtidig bør også revisordirektivets krav til viden inden for de områder, der er re-

levante for lovpligtig revision, synliggøres og fremgå direkte af lovtæksten.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes bestemmelser i revisorloven om, at ledelsen af tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder skal have viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision, og ikke under sit virke eller i løbet af de seneste tre år må udføre eller have udført lovpligtig revision, have eller have haft stemmerettigheder i en revisionsvirksomhed, være eller have været medlem af en revisionsvirksomheds bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan, eller være eller have været ansat af eller på anden måde været tilknyttet en revisionsvirksomhed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.9. Faglige krav til eksperter

2.9.1. Gældende ret

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder og kan i den forbindelse iværksætte undersøgelser, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at f.eks. en revisor eller revisionsvirksomhed har overtrådt revisorlovgivningen. I henhold til revisorlovens § 37, stk. 4, kan styrelsen beslutte at anvende ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse. Der er i gældende ret ikke krav til en ekstern eksperts faglige kvalifikationer.

Efter artikel 32, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal eksperter, der antages til at udføre specifikke opgaver, opfylde samme faglige krav, som stilles til kvalitetskontrollanter, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører. Efter revisordirektivet skal kvalitetskontrollanter have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

EU-Kommissionen har ved kontrol af den danske gennemførelse af revisordirektivet påpeget, at der ikke i de danske regler stilles faglige krav til eksperter.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelsen om anvendelse af eksperter derfor skal bringes i overensstemmelse med EU-reglerne, så der stilles samme faglige krav til eksperter, som der stilles til kvalitetskontrollanter. Krav til de faglige kvalifikationer vil endvidere medvirke til at sikre den faglige kvalitet i de undersøgelser, der gennemføres af eksperten. Der er tale om en bestemmelse i revisordirektivet, som Danmark er forpligtet til at gennemføre i national lovgivning.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om, at en ekspert, som Erhvervsstyrelsen udpeger til at gennemføre en undersøgelse på vegne af styrelsen, skal have samme faglige kvalifikationer, som gælder kvalitetskontrollanter, ligesom der ikke må foreligge interessekonflikter mellem eksperten og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører. De faglige kvalifikationer indebærer således, at eksperterne skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesretten

Behandling af personoplysninger i Erhvervsstyrelsen er omfattet af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Erhvervsstyrelsens behandling af personoplysninger modtaget i forbindelse med styrelsens behandling af sager vedrørende revisoreksamen, f.eks. eksamensklager og dispensationsansøgninger ændrer sig ikke som følge af lovforslaget om tilpasning af reglerne om revisoreksamen. Behandlingen af oplysningerne skal således ske i overensstemmelse med de ovennævnte databeskyttelsesretlige regler.

I forordningens artikel 5, stk. 1, er fastsat en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, som omfattes af forordningen.

Bestemmelsen fastsætter således, at personoplysninger skal »behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«). Det fastsættes endvidere, at personoplysninger skal »indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (»formålsbestemthed«). Personoplysninger skal også »være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«). Endvidere gælder, at personoplysninger skal »være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«). Det fastlægges tillige i artikel 5, at personoplysninger skal »opbevares på en sådan måde, at det ikke

er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles (»opbevaringsbegrænsning«). Endelig skal personoplysninger »behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).

Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at principperne i artikel 5, stk. 1, overholdes (»ansvarlighed«), jf. forordningens artikel 5, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen lever i dag allerede op til principperne i artikel 5 og vil også i forbindelse med den foreslåede ordning være opmærksom på principperne, herunder at der ikke indsamles flere personoplysninger i forbindelse med behandling af en kandidats eksamensklage eller ansøgning om dispensation, end styrelsen har behov for til styrelsens sagsbehandling.

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen behandler efter de gældende regler og vil behandle i forbindelse med ændringer af reglerne om revisoreksamen som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 21, er både almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, herunder oplysning om navn og kontaklinformation, og følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, herunder helbredsoplysninger, i det omfang kandidaten har oplyst herom til brug for f.eks. en dispensationsansøgning. Samtidig vil styrelsen behandle CPR-nummer til entydig identifikation af den registrerede i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 11.

I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af disse almindelige oplysninger må finde sted. Det følger således heraf, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. stk. 1, litra c, eller som er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. stk. 1, litra e. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at behandlingen af personoplysninger efter stk. 1, litra e, har hjemmel i revisorlovens § 33, stk. 2, herunder bekendtgørelse nr. 1045 af 30. juni 2016 om eksamener m.v. for godkendte revisorer, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1315 af 22. november 2018 (eksamensbekendtgørelsen).

Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have et retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Der henvises nærmere til side 129-130 i Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen.

I databeskyttelsesforordningens artikel 9 fastsættes, hvilke følsomme personoplysninger det som udgangspunkt er forbudt at behandle, medmindre en af betingelserne i stk. 2, litra a-j, er opfyldt. Behandling vil således på trods af udgangspunktet være lovlig, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, og behandlingen står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. stk. 2, litra g.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at behandlingen af følsomme personoplysninger efter stk. 2, litra g, har hjemmel i revisorlovens § 33, stk. 2, herunder i eksamensbekendtgørelsen, der bl.a. fastsætter de nærmere regler om dispensationsansøgninger. Endvidere er der med behandlingen sikret passende og specifikke foranstaltninger, f.eks. ved, at Erhvervsstyrelsen og Eksamensudvalget er underlagt tavshedspligt vedrørende sådanne oplysninger. For så vidt angår opbevaring af følsomme personoplysninger vil der blive lagt vægt på styrelsens dokumentationsforpligtelse og eventuelle arkiveringsforpligtelse i forhold til, hvor længe sådanne oplysninger vil blive opbevaret. Med de eksisterende regler på området, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, og forslaget om tilpasning af reglerne om revisoreksamen vil styrelsens persondatabehandling have den nødvendige hjemmel i lov til at leve op til databeskyttelsesforordningens krav til behandling af personoplysninger.

For så vidt angår den dataansvarliges oplysningspligt varetager Erhvervsstyrelsen oplysningsforpligtelsen i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 13 ved at give de registrerede en kvittering ved henvendelse med et link til oplysningerne på styrelsens hjemmeside.

4. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten, kommuner eller regioner.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Særligt er lovforslaget i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler. Tilpasning af reglerne for revisoreksamen foreslås fremadrettet at skulle fokusere på revisors kerneområder som offentlighedens tillidsrepræsentant, og den skriftlige del af revisoreksamen ændres fra 3 moduler, som selvstændigt skal bestås, til én eksamen, som bedømmes samlet.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på princip 4 om sammenhæng på tværs - ensartede begreber og genbrug af data. Forslag om ændring af revisoreksamen har fokus på, at begreber anvendes på en klar og entydig måde, så det tydeligt fremgår, hvilke fagområder der er omfattet af revisoreksamen fremadrettet, og hvilke fagområder der kan udgå som selvstændige fagområder og kun skal indgå i det omfang, det har betydning for revision eller anden erklæringsafgivelse. Lovforslaget overholder endvidere fortsat

princip 6 om offentlig infrastruktur, da revisorerne som hidtil skal tilmelde sig revisoreksamen og kan se eksamensresultater, som de allerede kender det i dag.

Endelig er det ved udarbejdelsen af lovforslaget - i overensstemmelse med princip 7 om at forebygge fejl og snyd - sikret, at der opnås klare hjemler til, at en revisor, som groft overtræder revisorlovgivningen og som følge heraf har fået frataget sin godkendelse ved Revisornævnet, ikke uden retens udtrykkelige stillingtagen hertil kan fortsætte med at udøve sit virke som godkendt revisor, hvis afgørelsen indbringes for domstolene. Ved domstolsprøvelse af en frakendelse af en revisors godkendelse ved Revisornævnet foreslås det, at retten altid og inden 4 uger skal tage stilling til, om revisor kan fortsætte sit virke som revisor under sagens behandling ved domstolene. På samme vis opnås hjemmel til, at Revisornævnet under nævnsbehandlingen får mulighed for midlertidigt at frakende en revisor dennes godkendelse, mens sagen verserer for nævnet.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. De administrative konsekvenser består primært i udvidelse af kravet til en revisors og en revisionsvirksomheds opbevaring af dokumentation og krav til valg af formand for revisionsudvalget.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de ændringer, der foreslås i lovforslaget, da ændringerne ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller eller udmøntes i en ny digital erhvervsrettet løsning.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1, nr. 21, om revisoreksamen viderefører overimplementering, da revisoreksamen som hidtil også vil omfatte anden erklæringsafgivelse som følge af, at revisorlovens anvendelsesområde udover revision også omfatter anden erklæringsafgivelse. Revisionsdirektivet omfatter kun lovpligtig revision. Forslaget udgør således en national særregel, da der er tale om en udvidelse af anvendelsesområdet, der videreføres med forslaget, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv). Der er således ikke tale om ny overimplementering, da lovforslaget

alene viderefører overimplementering, for så vidt angår ændring af reglerne om revisoreksamen.

Desuden indeholder lovforslaget ændringer af revisorlovgivningen som følge af EU-Kommissionens kontrol (conformity check) af medlemsstaternes gennemførelse af de nye EU-regler på revisionsområdet fra 2014 (Direktiv 2014/56/EU om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt forordning nr. 537/2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden). Det drejer sig om lovforslagets § 1, nr. 11, om opbevaring af dokumentation, lovforslagets § 1, nr. 12, om valg af revisionsudvalgets formand, lovforslagets § 1, nr. 13, om ledelsen af det offentlige tilsyn med revisorer og lovforslagets § 1, nr. 23, om eksperteres faglige kvalifikationer.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 3. juli 2020 til den 14. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tilægs Pension (ATP), ASE, Bryggerforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Computershare, COOP Danmark A/S, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Skibsmæglerforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Eksportforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Iværksætter Forening, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, De Økonomiske Råds Sekretariat, Domstolsstyrelsen, Eksportkreditfonden, Finans Danmark, Finansforbundet, Finans og Leasing, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Freelance Bogholdere, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, FTF – Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Færøernes Landsstyre, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen i Aarhus, Handelshøjskolen i København – CBS, HK Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, IT-Branchen, KL, Komiteen for god fondsledelse, Komiteen for god selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kooperationen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landsdæk-

kende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LO – Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, LD Fonde, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS, Realkreditrådet, Formanden for Revisornævnet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsombudsmanden

i Grønland, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, SEGES, SMVdanmark, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Syddansk Universitet, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget kan medføre mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af bl.a. udvidelse af kravet til opbevaring af dokumentation og krav til valg af formand for revisionsudvalget. Disse erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes imidlertid at være under 4 mio. kr. i administrative konsekvenser og 10 mio. kr. i øvrige efterlevelseskonsekvenser, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv), som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<p style="text-align: center;">Ja X</p> <p>Lovforslaget om ændring af reglerne om revisoreksamen viderefører overimplementering, da revisoreksamen som hidtil også vil omfatte anden erklæringsafgivelse som følge af, at revisorlovens anvendelsesområde udover revision også omfatter anden erklæringsafgivelse.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende overskrift før § 3 i revisorloven er »Godkendelse som statsautoriseret revisor og registreret revisor«.

Ved § 1 i lov nr. 617 af 12 juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed blev revisorloven ændret, så adgangen til at opnå godkendelse som registreret revisor blev ophævet. Af ændringslovens § 4, stk. 4, fremgår, at revisorlovens § 3 finder anvendelse på registrerede revisorer, der var godkendt inden eller blev godkendt efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2014. Ændringslovens § 4 indeholder desuden overgangsbestemmelser for adgangen til efter lovens ikrafttræden at opnå godkendelse som registreret revisor.

Da den gældende overskrift er misvisende og sammenholdt med, at der ikke længere er adgang til at opnå godkendelse som registreret revisor, foreslås det, at »og registreret revisor« udgår af *overskriften* før § 3.

Til nr. 2

Efter § 157, stk. 1, i konkursloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 217 af 15. marts 2011, kan skifteretten pålægge en person, der har deltaget i ledelsen af den konkursramte virksomhed, konkurskarantæne, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Konkurskarantæne pålægges som hovedregel for en periode af tre år. Virkningen af en konkurskarantæne er, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Revisorlovens § 3, stk. 1, angiver en række betingelser for, at en person af Erhvervsstyrelsen kan godkendes som statsautoriseret revisor. Efter stk. 1, nr. 3, er det en betingelse for godkendelse, at den pågældende ikke må være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs. Det er dog i dag ikke en betingelse for godkendelse, at den pågældende ikke må være pålagt konkurskarantæne.

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at indsætte et nyt nr. 4, hvorefter det udover de gældende betingelser for at opnå godkendelse som statsautoriseret revisor vil være en betingelse for godkendelsen, at den pågældende ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne.

Den foreslåede ændring medfører, at en person, der aktuelt er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne, ikke kan godkendes som statsautoriseret revisor. Godkendelse som statsautoriseret revisor vil derfor først kunne ske, når der er forløbet 2 år regnet fra ophøret af en konkurskarantæne, og de øvrige betingelser i § 3 er opfyldt.

Det foreslåede nr. 4 har ikke virkning for personer, der før lovens ikrafttræden har deltaget i mindst et af modulerne

ved eksamen for statsautoriserede revisorer (revisoreksamen), jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1045 af 30. juni 2016 om eksamener m.v. for godkendte revisorer, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, hvortil der henvises. Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 3, stk. 2, 1. pkt., hvorefter det er en betingelse, at opnået praktisk erfaring med udførelse af opgaver, der vedrører revision, er erhvervet i en revisionsvirksomhed, henvises til stk. 1, nr. 5. Tilsvarende henvises der i § 3, stk. 3, til stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningerne i §§ 3, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3*, ændres, så der henvises til stk. 1, nr. 6.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 5 bliver nr. 6.

Til nr. 4

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 3, stk. 4, hvorefter Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om revisors forsikring, henvises til stk. 1, nr. 6.

Det foreslås, at henvisningen i § 3, *stk. 4*, ændres, så der henvises til stk. 1, nr. 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 6 bliver nr. 7.

Til nr. 5

I de gældende bestemmelser i revisorlovens § 6, stk. 3, 1. pkt., og § 9, stk. 2, 2. pkt., henvises til § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6.

Bestemmelsen i § 6, stk. 3, 1. pkt., omhandler, at den, der har deponeret sin godkendelse som revisor, efter anmodning kan blive godkendt igen, forudsat at vedkommende bl.a. opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6. § 9, stk. 2, vedrører betingelserne for på ny at opnå godkendelse som revisor i tilfælde, hvor godkendelsen f.eks. har været bortfaldet eller frakendt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 6, *stk. 3, 1. pkt.*, og i § 9, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres, så der henvises til § 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 6 bliver nr. 7.

Til nr. 6

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 7, stk. 1, hvorefter godkendelsen som revisor bortfalder, hvis en række af betingelserne i § 3, stk. 1, ikke længere er opfyldt, henvises til § 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 6.

Det foreslås, at henvisningen i § 7, *stk. 1*, ændres, så der henvises til § 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 6 bliver nr. 7.

Til nr. 7

I det gældende § 7, stk. 2, 1. pkt., hvorefter en revisor efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal godtgøre at være dækket af en forsikring, henvises til § 3, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås, at henvisningen i § 7, stk. 2, 1. pkt., ændres, så der henvises til § 3, stk. 1, nr. 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 6 bliver nr. 7.

Til nr. 8

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 8 a, stk. 3, om Erhvervsstyrelsens beføjelser til at påbyde en revisor at deltage i yderligere efteruddannelse, henvises til § 32, stk. 2, nr. 2-4.

Det foreslås, at henvisningen i § 8 a, stk. 3, ændres, så der henvises til § 32, stk. 3, nr. 2-4.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 2, nr. 2-4, bliver stk. 3, nr. 2-4.

Til nr. 9

Efter konkurslovens § 157, stk. 1, kan skifteretten pålægge en person, der har deltaget i ledelsen af den konkursramte virksomhed, konkurskarantæne, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. Konkurskarantæne pålægges som hovedregel for en periode af tre år. Virkningen af en konkurskarantæne er, at den pågældende ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Revisorloven indeholder ikke regler, der regulerer, hvilken betydning det har for en godkendt revisor, dvs. statsautoriseret eller registreret revisor, at den pågældende pålægges konkurskarantæne.

Det foreslås, at der efter § 8 a indsættes *overskriften* »Konkurskarantæne efter konkursloven« og en ny § 8 b.

Efter den foreslåede § 8 b må en revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke afgive påtegninger og erklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2, i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.

Det foreslåede medfører, at en revisor, der er pålagt konkurskarantæne, i 5 år efter den pålagte konkurskarantæne vil være afskåret fra at afgive påtegninger og erklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2. Den pågældende vil derimod fortsat kunne afgive erklæringer efter lovens § 1, stk. 3.

Revisorlovens § 1, stk. 2, omfatter bl.a. revisionspåtegninger på et årsregnskab, reviewerklæringer på en årsrapport for en virksomhed, der er fritaget for revisionspligt, samt selskabsretlige erklæringer i forbindelse med apportindskud, kapitalforhøjelser, fusions- og likvidationsregnskaber. § 1,

stk. 3, omfatter erklæringer uden sikkerhed, f.eks. assistance med opstilling af regnskaber og aftalte arbejdshandlinger.

Har revisor f.eks. afgivet en erklæring på et årsregnskab i strid med den foreslåede § 8 b, vil erklæringen være ugyldig, og regnskabet vil ikke være aflagt korrekt i de tilfælde, hvor der efter årsregnskabsloven er krav om revision af årsregnskabet.

Overtræder en revisor den foreslåede § 8 b og afgiver erklæringer omfattet af § 1, stk. 2, kan revisor idømmes en bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, hvortil der henvises.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 b har virkning for personer, der efter lovens ikrafttræden pålægges konkurskarantæne, jf. lovforslagets § 2, stk. 3, hvortil der henvises.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

I det gældende § 17, stk. 3, hvorefter revisorlovens regler om revisionsvirksomheder med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse på landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer, henvises der i 2. pkt., til § 3, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i § 17, stk. 3, 2. pkt., ændres, så der henvises til § 3, stk. 1, nr. 6.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 5 bliver nr. 6.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i revisorlovens § 23, stk. 4, skal revisor opbevare dokumentation for revisionsarbejde udført i dattervirksomheder af revisorer eller revisionsvirksomheder fra et tredjeland, og som er af betydning for revision af koncernregnskabet.

Efter artikel 27, stk. 3, 4. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, gælder dokumentationskravet også for revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen, som er udført af en modervirksomheds revisor eller en revisionsvirksomhed fra et tredjeland.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen om opbevaring af dokumentation for revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen udført af tredjelandrevisorer og -revisionsvirksomheder i dattervirksomheder udvides til også at omfatte dokumentation for revisionsarbejde af betydning for koncernrevisionen, der er udført af tredjelandrevisorer og revisionsvirksomheder i modervirksomheder.

Det foreslås at ændre § 23, stk. 4, 1. pkt., så koncernrevisors opbevaringspligt gælder for enhver dokumentation for revisionsarbejde, herunder arbejdsoplysninger for det udførte arbejde, af betydning for revisionen af koncernregnskabet, der er udført af en eller flere revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Dokumentationen kan opbevares fysisk eller digitalt.

Opbevaringskravet vil dermed gælde, uanset om revisionsarbejdet af betydning for koncernrevisionen er udført af en tredjelandsrevisor eller tredjelandsrevisionsvirksomhed i en dattervirksomhed eller i en modervirksomhed.

Som hidtil gælder, at koncernrevisor kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået en aftale, der efter anmodning giver fyldestgørende og ubegrænset adgang til dokumentationen med de pågældende tredjelandsrevisorer og tredjelandsrevisionsvirksomheder, jf. § 23, stk. 4, 2. pkt. Tilsvarende gælder opbevaringskravet ikke dokumentation fra revisorer og revisionsvirksomheder fra et tredjeland, som Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med i henhold til § 48, stk. 5, nr. 2.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter revisorlovens § 31, stk. 1, skal virksomheder af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder, som udgangspunkt etablere et revisionsudvalg. Revisionsudvalget består af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig indgår i direktionen, af tilsynsrådet eller af personer, der er valgt som medlem af udvalget på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ. Der er i gældende ret ikke fastsat regler om valg af udvalgets formand.

Efter artikel 39, stk. 1, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal revisionsudvalgets formand udpeges af medlemmerne eller af virksomhedens tilsynsorgan. Efter direktivet kan medlemsstaterne endvidere kræve, at formanden vælges årligt på virksomhedens generalforsamling.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt 3. *pkt.*, der fastsætter, at formanden for revisionsudvalget skal vælges af medlemmerne af revisionsudvalget, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling.

Det foreslås endvidere i et nyt 4. *pkt.*, at valget ved stemmelighed afgøres ved lodtrækning.

Virksomheder, der har fastsat andre bestemmelser for valg af formand, skal bringe disse i overensstemmelse med de foreslåede regler senest på førstkommande ordinære generalforsamling, der finder sted efter den 1. januar 2021, jf. lovforslagets § 2, stk. 4.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

I henhold til revisorlovens § 32, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder. Bestemmelsen fastsætter ikke nærmere krav til ledelsen af tilsynet, herunder om faglig viden eller uafhængighed.

Efter artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision

af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal revisortilsynet styres af ikke-revisorer med viden om de relevante områder inden for lovpligtig revision og skal udvælges efter en uafhængig og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Ikke-revisor er i direktivet defineret som en fysisk person, der under sin inddragelse i ledelsen af det offentlige tilsynssystem og i tre år umiddelbart før denne inddragelse ikke har udført lovpligtig revision, ikke har haft stemmerettigheder i et revisionsfirma, ikke har været medlem af et revisionsfirmas bestyrelse, direktion eller tilsynsorgan og ikke har været ansat af eller på anden måde været tilknyttet et revisionsfirma.

Det foreslås i § 32 at indsætte et nyt *stk. 2*, der stiller krav om, at ledelsen af tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder skal have viden inden for områder, der er relevante for lovpligtig revision, og ikke under sit virke eller i løbet af de seneste tre år må

- 1) udføre eller have udført lovpligtig revision,
- 2) have eller have haft stemmerettigheder i en revisionsvirksomhed,
- 3) være eller have været medlem af en revisionsvirksomheds bestyrelse, ledelse eller tilsynsorgan, eller
- 4) være eller have været partner, ansat eller på anden måde have eller have haft indgået en kontrakt med en revisionsvirksomhed.

Det er ikke et krav, at viden om områder, der er relevante for lovpligtig revision, er opnået gennem specifikke uddannelseskrav eller særlige krav til praktisk erfaring. Kravet om viden kan således opfyldes på grundlag af forskellige relevante uddannelsesforløb såvel som praktisk erfaring, der giver en indsigt i forhold, der er relevante for ledelsen af tilsynet.

Det præciseres med den foreslåede bestemmelse, at ledelsen skal være uafhængig af branchen. Præciseringen af bestemmelsen indebærer, at de afhængighedsskabende relationer heller ikke må have foreligget inden for de seneste tre år forud for inddragelsen i ledelsen af det offentlige tilsyn.

Fristen på tre år regnes fra:

- tidspunktet for afgivelse af revisionspåtegningen, jf. *stk. 2, nr. 1*,
- tidspunktet for afhændelsen af stemmerettighederne i revisionsvirksomheden, jf. *stk. 2, nr. 2*,
- tidspunktet for udtræden af ledelsesorganet i revisionsvirksomheden, jf. *stk. 2, nr. 3*, eller
- tidspunktet, hvor relationen til revisionsvirksomheden er ophørt, f.eks. fratrædelsestidspunktet eller kontraktens udløb, jf. *stk. 2, nr. 4*.

Bekendtgørelse om opslag af tjenestemandstillinger i staten, jf. bekendtgørelse nr. 302 af 26. marts 2010, finder anvendelse ved ansættelse af ledelse og betyder, at ledelsen udpeges efter et åbent opslag, hvor kvalificerede personer kan ansøge. Der gennemføres i den forbindelse en ansættelsesprocedure for at afprøve kandidaternes kvalifikationer, hvorefter afgørelsen om ansættelse træffes af et ansættelsesudvalg, der er uafhængigt af branchen. Ved afgørelse om ansættelse vil således også skulle påses, at kandidaten opfylder kravene til uafhængighed.

Den nuværende ledelse af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder opfylder allerede de foreslåede krav til faglighed og uafhængighed.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 32, stk. 4, 1. pkt., om Erhvervsstyrelsens beføjelser ved udøvelsen af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder m.v. henvises til henholdsvis styrelsens virksomhed efter stk. 1-3 og til opgaver efter stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 32, stk. 4, 1. pkt., ændres, så der henvises til henholdsvis stk. 1-4 og til stk. 3.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 1-3, bliver stk. 1-4 og det hidtidige stk. 2 bliver stk. 3.

Til nr. 15

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 32, stk. 4, 2. pkt., om Erhvervsstyrelsens beføjelser ved udøvelsen af det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder m.v. henvises til opgaver efter bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 32, stk. 4, 2. pkt., ændres, så der henvises til stk. 3.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 2, bliver stk. 3.

Til nr. 16

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 32, stk. 5, om tilsyn med registrerede revisionsvirksomheder fra andre EU- eller EØS-lande henvises til stk. 2, nr. 3-5, og stk. 3.

Det foreslås, at henvisningen i § 32, stk. 5., ændres, så der henvises til stk. 3, nr. 3-5, og stk. 4.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 2, nr. 3-5, bliver stk. 3, nr. 3-5 og det hidtidige stk. 2 bliver stk. 3.

Til nr. 17

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 32, stk. 6, om Finanstilsynets tilsyn med penge- og realkreditinstitutters samt forsikringsselskabers og med medlemmer af disse virksomheders øverste ledelsesorgans eller revisionsudvalgs overholdelse af revisorlovgivningen henvises i 1. pkt. til stk. 3, nr. 1, og i 2. pkt. henvises til stk. 4.

Det foreslås, at henvisningen i § 32, stk. 6., ændres, så der i 1. pkt. henvises til stk. 4, nr. 1, og i 2. pkt. til stk. 5

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 3, nr. 1, bliver stk. 4, nr. 1, og det hidtidige stk. 4 bliver stk. 5.

Til nr. 18

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 32 a, stk. 1, om nedsættelse af et Revisorråd henvises i 1. pkt. til § 32, stk. 2 og 3, og i 3. pkt. henvises til § 32, stk. 6.

Det foreslås, at henvisningen i § 32 a, stk. 1, 1. pkt., ændres, så der henvises til § 32, stk. 3 og 4, og henvisningen i § 32 a, stk. 1, 3. pkt., ændres så der henvises til § 32, stk. 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved de hidtidige stk. 2 og 3 bliver stk. 3 og 4, og det hidtidige stk. 6 bliver stk. 7.

Til nr. 19

Efter revisorlovens § 32 a, stk. 2, 1. pkt., består Revisorrådet af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 9 andre medlemmer, hvoraf 3 medlemmer er repræsentanter for revisorbranchen, og 6 medlemmer er repræsentanter for investorer og regnskabsbrugere.

Det foreslås at styrke den revisorfaglige repræsentation i Revisorrådet, så der sker en udvidelse af revisorbranchens repræsentation i rådet. Det foreslåede ændrer § 32 a, stk. 2, 1. pkt., så antallet af medlemmer, der repræsenterer revisorbranchen, ændres fra 3 til 4 medlemmer, hvorefter Revisorrådet vil bestå af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 10 andre medlemmer, hvoraf 4 medlemmer er repræsentanter for revisorbranchen, og 6 medlemmer er repræsentanter for investorer og regnskabsbrugere.

I dag repræsenteres revisorbranchen af 2 medlemmer indstillet af FSR - danske revisorer og af 1 medlem indstillet af Foreningen Danske Revisorer. Det forventes, at Erhvervsstyrelsen efter lovens ikrafttræden vil anmode FSR - danske revisorer som den organisation, der repræsenterer den største del af revisorbranchen, om at indstille et yderligere medlem til Revisorrådet.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 33, stk. 1, nr. 1, hvorefter Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til eksamener og prøver for revisorer, henvises til § 3, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at henvisningen i § 33, stk. 1, nr. 1, ændres, så der henvises til § 3, stk. 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af et nyt nr. 4, hvorved det hidtidige nr. 4 bliver nr. 5.

Til nr. 21

I medfør af revisorlovens § 33, stk. 2, er Erhvervsstyrelsen bemyndiget til at fastsætte regler om eksamen for statsautoriserede revisorer, særlig prøve for personer, som har været uden godkendelse i en årrække, og egnethedsprøve for personer, som i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision. Bemyndigelsen vedrører regler med hensyn til kravene til eksamen, eksamens afholdelse og bedømmelse, hvem der forestår afholdelsen af eksamener, og grundlaget for be-

taling for aflæggelse af disse eksamener. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1045 af 30. juni 2016 om eksamener m.v. for godkendte revisorer, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1315 af 22. november 2018. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om behandling af eksamensklager, men ikke om foranstaltninger ved eksamenssnyd.

Det foreslås at ændre § 33, stk. 2, så det præciseres, at Erhvervsstyrelsen foruden kravene til de eksamener, der er nævnt i stk. 1, som hidtil kan fastsætte indholdet af eksamenerne. Samtidig foreslås det, at det præciseres, at styrelsen kan fastsætte regler om behandling af eksamensklager og foranstaltninger ved eksamenssnyd.

De foreslåede ændringer vil medføre, at revisoreksamen vil blive ændret på baggrund af Eksamensudvalgets rapport »Forslag til en ny Revisoreksamen« fra januar 2020.

Ændringen af reglerne for revisoreksamen vil kunne finde anvendelse på eksamener, der afholdes efter den 1. januar 2021. Den mundtlige del af revisoreksamen afholdes årligt i juni og november, mens den skriftlige del af revisoreksamen afholdes årligt i august. De ændrede regler vil således have virkning første gang ved den mundtlige revisoreksamen i juni 2021, mens de ændrede regler for den skriftlige revisoreksamen vil have virkning første gang i august 2021.

Det forventes, at Erhvervsstyrelsen ved fastsættelse af regler om behandling af eksamensklager og foranstaltninger ved eksamenssnyd inddrager Eksamensudvalget og i den forbindelse tager udgangspunkt i de tilsvarende regler for universiteter i det omfang, det er hensigtsmæssigt, jf. herved kapitel 7 i bekendtgørelse nr. 22 af 9. januar 2020 om eksamen og censur ved universitetsuddannelser (eksamensbekendtgørelsen).

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 37, stk. 1, 4. pkt., om Erhvervsstyrelsens iværksættelse af undersøgelser henvises til § 32, stk. 2, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i § 37, stk. 1, 4. pkt., ændres, så der henvises til § 32, stk. 3, nr. 5.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 2, nr. 5, bliver stk. 3, nr. 5.

Til nr. 23

I henhold til revisorlovens § 37, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen beslutte at anvende ekstern bistand i forbindelse med en undersøgelse. Der er efter gældende ret ikke krav til en ekstern eksperter faglige kvalifikationer.

Efter artikel 32, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, skal eksperter, der antages til at udføre specifikke opgaver, opfylde samme faglige krav, som stilles til kvalitetskontrollanter.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt 2. pkt. i § 37, stk. 4, hvor der indføres krav om, at eksperter, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal have samme faglige kvalifikationer, som gælder for kvalitetskontrollanter, jf. § 35, stk. 3, og at der ikke må foreligge interessekonflikter mellem eksperter og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører.

Ekspertter skal efter bestemmelsen fremover have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

At der ikke må foreligge interessekonflikter mellem eksperter og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører, skal sikre, at eksperter er objektive og ikke er påvirket af uvedkommende interesser ved gennemførelse af undersøgelsen. Det kunne f.eks. være eksisterende eller tidligere retssager eller andre uoverensstemmelser mellem eksperter og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører.

Uanset at en undersøgelse udføres af en ekspert, er det Erhvervsstyrelsen som ansvarlig for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, som træffer afgørelse om resultatet af undersøgelsen.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at Erhvervsstyrelsen kan få bistand fra eksperter, der ikke opfylder de faglige krav, i forbindelse med gennemførelse af egne undersøgelser.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Efter revisorlovens § 43, stk. 2, 4. pkt., skal der ved Revisornævnets behandling af sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Efter revisorlovens § 43, stk. 2, 5. pkt., kan Revisornævnet kun træffe afgørelse om frakendelse af en revisors godkendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand herom.

Det foreslås at ændre § 43, stk. 2, 4. pkt., så der også ved Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse efter det foreslåede § 44, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, foruden formanden eller 1 næstformand altid skal medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage over en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Det foreslås, at § 43, stk. 2, 5. pkt., ændres, så Revisornævnet kun kan træffe afgørelse om midlertidig frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand herom.

Forslaget om ændring af § 43, stk. 2, 4. og 5. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 25, hvorefter Revisornævnet under behandlingen af en sag om frakendelse af en revisors godkendelse midlertidigt kan frakende revisor dennes godkendelse. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 25.

Til nr. 25

Efter det gældende § 44, stk. 5, kan Revisornævnet lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor. Bestemmelsen foreslås flyttet til en ny § 44 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, hvortil der henvises.

Revisornævnet kan i medfør af revisorlovens § 44, stk. 4, frakende en revisor godkendelsen, hvis pågældende revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed, og de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke for fremtiden vil udøve virksomheden på forsvarlig måde. Frakendelsen kan ske i et tidsrum fra 6 måneder til 5 år eller indtil videre.

Med den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 5, vil Revisornævnet få mulighed for under nævnets behandling af en sag om frakendelse i medfør af § 44, stk. 4, midlertidigt at frakende en revisor godkendelsen, hvis der er overhængende fare for, at pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde de pligter, som stillingen medfører. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af den foreslåede § 52 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, hvortil der henvises.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis kunne anvendes, hvor en revisor tidligere af Revisornævnet er blevet ikendt sanktioner for grove overtrædelser af revisorlovgivningen, f.eks. uafhængighedsreglerne i lovens § 24, og igen er indbragt for overtrædelse af uafhængighedsreglerne, og der er nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af godkendelsen som revisor. Den foreslåede bestemmelse kan forebygge, at revisoren i nye tilfælde kan tilsidesætte uafhængighedsreglerne, efter at sagen er rejst overfor revisoren eller efter indbringelsen af sagen for Revisornævnet

Formålet med indførelsen af muligheden for midlertidig frakendelse under nævnets behandling af en frakendelsessag er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde de pligter, som stillingen medfører.

Lovforslagets § 1, nr. 30, om et nyt § 47, stk. 2, giver erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 5, finder ikke anvendelse på afgørelser, der vedrører forhold begået forud for lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 2, stk. 5, hvortil der henvises.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Formanden for Revisornævnet kan i medfør af § 44, stk. 7, ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøring for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed. § 44, stk. 8, fastslår, at Revisornævnets kendelser offentliggøres, jf. § 47 c.

Det foreslås, at § 44, stk. 7, ophæves, idet der samtidig foreslås indsat en ny § 44 c, i hvilken indholdet af § 44, stk. 7, foreslås indsat som stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, hvortil der henvises. Det er af lovtekniske grunde fundet mest hensigtsmæssigt at flytte indholdet af den gældende § 44, stk. 7, til en ny § 44 c, hvortil også det gældende § 44, stk. 5, flyttes, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, hvortil der henvises.

Det foreslås, at § 44, stk. 8, ophæves, da der i § 47 c, stk. 1-4, udtømmende er fastsat regler om offentliggørelse af Revisornævnets kendelser. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring som følge af det foreslåede.

Til nr. 27

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 44 a, stk. 3, 1. pkt., om Finanstilsynets adgang til at indbringe klager for Revisornævnet over penge- og realkreditinstitutter samt forsikringssselskaber og medlemmer af disse virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg henvises til § 32, stk. 6.

Det foreslås, at henvisningen i § 44 a, stk. 3, 1. pkt., ændres, så der henvises til § 32, stk. 7.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 13, om indsættelse af et nyt stk. 2 i § 32, hvorved det hidtidige stk. 6, bliver stk. 7.

Til nr. 28

Det foreslåede § 44 c, stk. 1, er med en mindre sproglig tilpasning en videreførelse af det gældende § 44, stk. 5, i revisorloven og fastslår, at Revisornævnet ved behandlingen af sager kan lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der ved Revisornævnets behandling af sager vil være adgang til at lade afhøring af parter og vidner foretage ved retten. Som følge af bestemmelsens placering i en selvstændig paragraf, er det her ved præciseret, at der også ved behandlingen af sager omfattet af § 43 a og § 44 a vil være adgang til at lade afhøring af parter og vidner foretage ved retten.

Revisorlovens § 43 a omfatter klager over en revisor, en revisionsvirksomhed eller en udenlandsk revisionsvirksomhed, der er omfattet af § 13 a, for tilsidesættelse af dennes forpligtelser efter hvidvaskloven eller for dennes rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Revisorlovens § 44 b omfatter klager over en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. en børsnoteret eller finansiel virksomhed, eller et medlem af det øverste ledelses-

organ eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed for tilsidesættelse af en pligt, der følger af revisorloven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden. § 44 b omfatter desuden klager over tilsidesættelse af en pligt, der følger af regler, der gennemfører artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU, dvs. de selskabsretlige regler om revisors afsættelse eller fratræden.

Efter det foreslåede § 44 c, stk. 2, 1. pkt., kan formanden for Revisornævnet i større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer.

Bestemmelsen er en videreførelse af det gældende § 44, stk. 7, 1. pkt., men samtidig medfører forslaget, at der også ved behandlingen af sager omfattet af § 43 a og § 44 a vil være adgang til at udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer. Den sagkyndige, der afhængig af sagens karakter kan være jurist eller revisor, skal være uafhængig af sagens parter og har til opgave at forelægge sagen samt foretage afhøringer under nævnets behandling af den konkrete sag. At en sag er omfattende, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at en sagkyndig udpeges. Udpegning vil kunne ske i sager, som kræver en særlig teknisk eller regnskabsmæssig indsigt eller juridisk bistand ved sagsbehandling.

Det foreslås i § 44 c, stk. 2, 2. pkt., at i tilfælde, hvor sagen er indbragt for Revisornævnet af en offentlig myndighed, vil udgiften til den sagkyndige skulle afholdes af den pågældende myndighed.

Bestemmelsen medfører, at udgiften, hvis sagen ikke er indbragt af en offentlig myndighed, afholdes af Revisornævnet. Bestemmelsen er en videreførelse af det gældende § 44, stk. 7, 2. pkt.

Til nr. 29

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 45, stk. 2, hvorefter en person omfattet af § 44 a, eller en revisor eller revisionsvirksomhed, efter bestemmelsens 2. pkt., kan forlange Revisornævnets afslag på ophævelse af en kendelse om forbud eller frakendelse, henvises der til § 44, stk. 11.

Det foreslås, at henvisningen i § 45, stk. 2, 2. pkt., til § 44, stk. 11, ændres, så der henvises til § 44, stk. 9. Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 26, om ophævelse af § 44, stk. 7 og 8, hvorved det hidtidige § 44, stk. 11, bliver § 44, stk. 9.

Til nr. 30

Efter det gældende § 47, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen bemyndiget til at fastsætte nærmere bestemmelser om Revisornævnet, herunder om gebyrbetaling for indgivelse af klage, sagernes forberedelse, sagernes berømmelse, parternes fremmøde, omstændigheder, som skal indgå ved udmåling af en sanktion, og offentliggørelse af nævnets kendelser.

Det foreslås, at der i § 47 indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter lovens § 44, stk. 5, om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, og således at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges. Formålet er at fastsætte sagsbehandlingsregler, der sikrer, at en sag om midlertidig frakendelse kan behandles med den nødvendige hurtighed ved nævnet.

Bemyndigelsen medfører, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Revisornævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse, herunder om at fravige visse forvaltningsretlige regler. De forvaltningsretlige regler, som erhvervsministeren bemyndiges til at fravige på bekendtgørelsesniveau, er for det første forvaltningslovens § 8, stk. 1, hvorefter en part på ethvert tidspunkt kan vælge at lade sig partsrepræsentere eller bistå af andre. Det foreslåede medfører, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at parten (den indklagede), hvis denne ønsker at være repræsenteret ved en partsrepræsentant, f.eks. en advokat, skal vælge en sådan inden for 7 dage. Det forventes, at det kun bliver muligt at skifte partsrepræsentant, hvis Revisornævnet skønner, at det ikke vil forsinke afgørelsen om midlertidig frakendelse, jf. herved § 12, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 952 af 24. juni 2020 om Revisornævnet.

For det andet bemyndiges erhvervsministeren til at fravige forvaltningslovens § 21, stk. 1, hvorefter en part i en sag på ethvert tidspunkt af sagens behandling kan forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen.

De foreslåede ændringer giver erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler, der fraviger, at en part på ethvert tidspunkt kan forlange, at en sags afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at parten dog forventeligt altid i overensstemmelse med forvaltningslovens § 21 vil blive partshørt med en frist på tre uger.

For det tredje bemyndiges erhvervsministeren til at fravige det forvaltningsretlige officialprincip, der forventes modificeret ved fastsættelsen af regler om, at adgangen til at komme med yderligere oplysninger til sagen afskæres efter en bestemt tidsfrist. Det følger af det forvaltningsretlige officialprincip, at en myndighed har ansvaret for, at en sag oplyses tilstrækkeligt, inden der træffes afgørelse.

Det forventes, at erhvervsministeren ved fastsættelse af regler om Revisornævnets behandling af sager efter lovens § 44, stk. 5, om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse vil tage udgangspunkt i de regler, der er fastsat for de tilsvarende forhold ved Advokatnævnets behandling af sager om midlertidig frakendelse, jf. kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

I den gældende bestemmelse i revisorlovens § 47 c, stk. 4, vedrørende offentliggørelse af Revisornævnets kendelser inden udløbet af fastsatte frister, henvises til § 52 a.

Det foreslås, at henvisningen i § 47 c, stk. 4, ændres, så der henvises til § 52 b.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 35 og 36, om ændring af den gældende § 52 a og indsættelse af en ny § 52 b, hvori den gældende § 52 a er videreført.

Til nr. 32

Efter revisorlovens § 52, stk. 1, kan en afgørelse efter lovens § 8, stk. 1, § 44, stk. 3 og 4, og stk. 6, 4. pkt., samt § 44 b, stk. 2, af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Det drejer sig om afgørelser, hvor Erhvervsstyrelsen har frataget en revisor godkendelsen som følge af, at revisor har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. og derover, samt hvor Revisornævnet har nedlagt forbud mod, at en revisor i op til 3 år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder. Desuden drejer det sig om afgørelser, hvorefter pågældende revisor eller revisionsvirksomhed af Revisornævnet er frakendt godkendelsen som revisor henholdsvis revisionsvirksomhed. Endeligt vedrører det afgørelser, hvor Revisornævnet har nedlagt forbud mod, at et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder, i op til 3 år kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktionen og revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det foreslås, at der i § 52, stk. 1, indsættes et nyt 2. *pkt.*, hvorefter retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Det foreslåede 2. *pkt.* er en kodifikation af gældende praksis, hvorefter retten ved behandlingen af Erhvervsstyrelsens og Revisornævnets afgørelser omfattet af § 52, stk. 1, kan stadfæste styrelsens henholdsvis nævnets afgørelse i den konkrete sag, ophæve afgørelsen eller ændre den. F.eks. vil retten kunne nedsætte længden af en frakendelsesperiode eller den periode, hvori et forbud skal være gældende. Der er ikke tilsigtet en ændring af den gældende retstilstand, hvorefter domstolene kan foretage en udtømmende prøvelse af Erhvervsstyrelsens henholdsvis Revisornævnets afgørelse.

Til nr. 33

Revisornævnet kan i medfør af revisorlovens § 44, stk. 3, nedlægge forbud mod, at en revisor i op til 3 år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder. I medfør af lovens § 44, stk. 4 og stk. 6, 4. pkt., kan Revisornævnet frakende en revisor eller en revisionsvirksomhed godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre. Efter lovens § 44 b, stk. 2, kan nævnet nedlægge forbud mod, at et medlem af

det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. børsnoterede og finansielle virksomheder, i op til 3 år kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktionen og revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden.

En revisor, over for hvem der er nedlagt forbud efter § 44, stk. 3, kan i medfør af § 52, stk. 1, forlange Revisornævnets afgørelse indbragt for retten. Afgørelsen indbringes ved, at den pågældende fremsætter anmodning om sagsanlæg over for Nævnenes Hus inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, hvorefter Nævnenes Hus anlægger sag i den borgerlige retsplejes former mod den pågældende, jf. § 52, stk. 5. Tilsvarende gælder efter § 52, stk. 5, for en revisor eller en revisionsvirksomhed, hvor Revisornævnet har frakendt den pågældendes godkendelse som revisor henholdsvis revisionsvirksomhed, samt for et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, over for hvem Revisornævnet har nedlagt forbud efter § 44 b, stk. 2.

Anmodningen om indbringelse for retten af en afgørelse truffet af Revisornævnet efter bestemmelserne i § 44, stk. 3, 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning, hvorved Revisornævnets kendelse, hvis retten stadfæster denne, først vil have virkning fra endelig dom i sagen. Retten kan dog i medfør af 1. pkt. i § 52, stk. 6-8, ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må fortsætte den virksomhed, som forbuddet henholdsvis frakendelse af godkendelsen vedrører. Retten kan ved dommen bestemme, at anke ikke har opsættende virkning, jf. § 52, stk. 7, 2. pkt.

Det foreslås af lovtekniske grunde at erstatte de gældende bestemmelser i § 52, stk. 6-8, af et nyt § 52, *stk. 6*.

Efter den foreslåede nyaffattelse af § 52, stk. 6, har sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3, 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, opsættende virkning, men retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten bestemmer, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

Det foreslåede 1. *pkt.* fastslår, at et sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3, 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning.

Det foreslåede 2. *pkt.* medfører, at retten på et forberedende møde i forbindelse med behandlingen af sagsanlægget på anmodning fra sagsøgeren, dvs. Nævnenes Hus, om indbringelsen af Revisornævnets kendelse for retten har opsættende virkning. Retten træffer afgørelse om spørgsmålet om opsættende virkning ved kendelse, der kan kæres efter de almindelige regler om kære i retsplejelovens kapitel 37.

Det forudsættes, at retten ved behandlingen af sager, hvor en revisor har anmodet om domstolsprøvelse af Revisornævnets forbud efter § 44, stk. 3, vil træffe afgørelse om, at

indbringelsen af sagen ikke tillægges opsættende virkning, f.eks. hvis der vurderes at være en overhængende risiko for, at pågældende under sagens behandling ved domstolene vil fortsætte den virksomhed, som forbuddet vedrører.

Ved rettens behandling af sager, hvor en revisor eller revisionsvirksomhed har anmodet om domstolsprøvelse af Revisornævnets frakendelse efter § 44, stk. 4, eller efter § 44, stk. 6, 4. pkt., af en revisors henholdsvis en revisionsvirksomheds godkendelse, forudsættes det, at retten oftere end i dag vil træffe afgørelse om, at indbringelsen af sagen ikke tillægges opsættende virkning, f.eks. hvis der vurderes at være en overhængende risiko for, at pågældende revisor eller revisionsvirksomhed under sagens behandling ved domstolene fortsat vil begå handlinger, der er i strid med pligterne som revisor henholdsvis revisionsvirksomhed.

Ligeledes forudsættes det, at retten, hvor et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har anmodet om domstolsprøvelse af et forbud efter § 44 b, stk. 2, vil træffe afgørelse om, at indbringelsen ikke tillægges opsættende virkning, hvis der vurderes at være en overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling ved domstolene fortsat vil begå handlinger, der er i strid med den pågældendes pligter, der følger af revisorloven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Tilsvarende gælder for tilsidesættelse af en pligt, der følger af regler, der gennemfører artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU.

Bestemmer retten, at et sagsanlæg efter § 52, stk. 5, 3. pkt., har opsættende virkning, således at den pågældende kan fortsætte sit virke, mens sagen behandles, vil sagsøgeren ikke være afskåret fra senere under sagens forberedelse på ny at anmode retten om at tage stilling til spørgsmålet om opsættende virkning. En sådan anmodning vil skulle baseres på nye oplysninger, som understøtter, at der er behov for, at retten træffer afgørelse om, at sagsanlægget har opsættende virkning, eller hvis sagsøgte under sagens videre forberedelse må anses for at forsøge at træne sagen med henblik på at forsinke virkningen af det omhandlede forbud, henholdsvis frakendelsen.

Det foreslåede 3. pkt. medfører, at retten kan bestemme, om en parts kære af kendelsen om opsættende virkning har opsættende virkning. Bestemmer retten, at sagsanlægget ikke har opsættende virkning, kan retten bestemme, om kære af denne kendelse har opsættende virkning. Retten vil også i denne forbindelse skulle inddrage risikoen for, at pågældende begår nye forhold under et kæremål.

Det foreslåede 4. pkt. medfører, at et forberedende retsmøde vedrørende spørgsmålet, om sagsanlægget skal tillægges opsættende virkning, vil skulle afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten vil således altid skulle tage stilling til spørgsmålet om opsættende virkning af indbringelsen.

Rettens afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt Revisornævnets afgørelse stadfæstes, ophæves eller ændres, træffes som hidtil ved dom.

Efter det foreslåede 5. pkt. vil retten altid skulle tage stilling til, om anke af dommen har opsættende virkning eller ej.

Retten vil ved sin vurdering af, om anke af dommen har opsættende virkning eller ej, skulle inddrage de samme momenter, som retten inddrog i forbindelse med rettens stillingtagen til spørgsmålet om opsættende virkning under sagens behandling ved retten. Hvis der er overhængende risiko for, at den pågældende under ankesagens behandling igen vil overtræde sine pligter m.v., vil retten som udgangspunkt - hvis retten har stadfæstet Revisornævnets afgørelse - skulle træffe afgørelse om, at der ikke er opsættende virkning under ankesagen.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Efter den gældende bestemmelse i revisorlovens § 52, stk. 7, kan retten i sager, hvor en revisor eller revisionsvirksomhed anmoder om domstolsprøvelse af en afgørelse om frakendelse af den pågældendes godkendelse som revisor henholdsvis revisionsvirksomhed, bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke kan forsætte sit virke som godkendt revisor henholdsvis godkendt revisionsvirksomhed.

Efter den gældende bestemmelse revisorlovens § 52, stk. 8, kan retten i sager, hvor en person omfattet af § 44 a, stk. 1, 1. pkt., anmoder om domstolsprøvelse af en afgørelse om forbud, bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke kan udøve funktioner som bestyrelsesmedlem, som medlem af direktionen og som medlem af et revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, dvs. en børsnoteret eller finansiell virksomhed.

Den foreslåede ophævelse af § 52, stk. 7 og 8, er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 33, om en nyaffattelse af § 52, stk. 6, hvorefter der foreslås en sammenskrivning af de gældende stykker 7 og 8 til en samlet bestemmelse i § 52, stk. 6. Der henvises til lovforslagets bemærkninger hertil.

Til nr. 35

Efter den gældende § 52 a skal indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene ske, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende, men i så fald skal en sag være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse. § 52 a gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3 og 4 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2.

Det foreslås i § 52 a at fastsætte regler for en revisors adgang til at få domstolsprøvet en afgørelse fra Revisornævnet

om midlertidig frakendelse af revisorens godkendelse, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 25, om ændring af § 44, stk. 5, hvor det er foreslået, at Revisornævnet i forbindelse med en indbringelse af en sag for nævnet, hvor der er nedlagt påstand om frakendelse af en revisors godkendelse, midlertidigt kan frakende den indklagede revisor godkendelsen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, at en revisor kan forlange en afgørelse om midlertidig frakendelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan efter *stk. 1, 2. pkt.*, stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen. Dette svarer til, hvad der gælder for indbringelse af afgørelser om ubetinget frakendelse for retten, jf. det foreslåede § 52, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvortil der henvises.

I medfør af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, skal anmodning om sagsanlæg fremsættes over for Nævnenes Hus inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, skal Nævnenes Hus herefter uden ugrundet ophold anlægge sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Kravet om, at anlæg af sagen skal ske uden ugrundet ophold, skyldes, at en afgørelse om midlertidig frakendelse er en meget indgribende afgørelse over for revisoren, og sagen derfor skal afklares hurtigst muligt. Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at retten skal træffe afgørelse i sagen inden 4 uger efter sagens anlæg.

Det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.* fastslår, at anmodning om sagsanlæg ikke har opsættende virkning, men at retten undtagelsesvist kan tillægge anmodning om sagsanlæg opsættende virkning. Udgangspunktet om, at anmodning om sagsanlæg i sager om midlertidig frakendelse ikke har opsættende virkning, skyldes, at opsættende virkning ville underminere formålet med afgørelsen, der netop er at undgå en overhængende fare for overtrædelse af pligterne som revisor. Det forudsættes derfor også, at retten alene anvender muligheden for at tillægge anmodning om sagsanlæg opsættende virkning undtagelsesvist. Dette kunne f.eks. være, hvis der efter Revisornævnets afgørelse om midlertidig frakendelse helt undtagelsesvist fremkommer nye oplysninger, der klart indikerer, at Revisornævnets afgørelse er forkert.

Efter det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, skal retten ved dommen bestemme, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse. Det forudsættes, at retten ved denne vurdering lægger vægt på, om revisoren under ankesagen vil begå nye forhold. Udgangspunktet vil således være, at retten – hvis retten stadfæster Revisornævnets afgørelse – træffer afgørelse om, at der ikke skal være opsættende virkning under ankesagen, hvis den begærede forseelse er af en vis grovhed, og der er en vis risiko for gentagelse under ankesagens behandling.

Om baggrunden for forslaget henvises der til afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Den foreslåede § 52 b svarer til den gældende § 52 a. Baggrunden for forslaget om en ændring til nu § 52 b er, at den

foreslåede § 52 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, indholdsmæssigt hører sammen med den gældende § 52 og derfor foreslås indsat i loven umiddelbart efter § 52.

Bestemmelsen har baggrund i artikel 30 c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændret ved direktiv 2014/56/EU, hvorefter der er krav om offentliggørelse af alle sanktioner pålagt af Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet, og hvorefter offentliggørelsen skal ske efter udløb af den klagefrist, der er gældende.

Den foreslåede § 52 b viderefører indholdet af den gældende § 52 a, hvorefter indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende, men i så fald skal en sag være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse. § 52 b gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2.

I bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, fastsættes, at indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske, senest 4 uger efter at nævnets kendelse er meddelt den pågældende. Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan retten undtagelsesvist tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Rettens behandling af en anmodning vil ske efter samme principper, hvorefter domstolene i øvrigt behandler sager om tilladelse af appel uanset en fristoverskridelse, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, og § 394, stk. 2. Efter *stk. 1, 3. pkt.*, skal retssag, hvis tilladelse er givet efter stk. 1, 2. pkt., være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Af bestemmelsens *stk. 2* fremgår, at § 52 b ikke gælder for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, efter § 44, stk. 3-5 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2. Lovens § 52 og den foreslåede § 52 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, indeholder særlige bestemmelser om domstolsprøvelse af Revisornævnets kendelser herom.

Til nr. 37

Efter revisorlovens § 54, stk. 1, 1. pkt., er en række bestemmelser i revisorloven strafsanktioneret.

Det foreslås i § 54, *stk. 1, 1. pkt.*, at indsætte § 8 b og § 13, stk. 3 og 4, således at overtrædelser af lovens § 8 b og § 13, stk. 3 og 4, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Den foreslåede ændring medfører, at overtrædelse af § 8 b, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 9, vil være strafbar. Efter den foreslåede § 8 b må en revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke afgive påtegninger og erklæringer efter § 1, stk. 2, i 5 år efter den pålagte konkurskarantæne.

Den foreslåede ændring medfører endvidere, at overtrædelse af § 13, stk. 3, vil være strafbar. I henhold til straffelo-

vens § 3, stk. 1, vil en overtrædelse af § 13, stk. 3, der er begået før lovens ikrafttræden, ikke kunne straffes.

Efter § 13, stk. 3, 1. pkt., må betegnelsen godkendt revisionsvirksomhed eller sammensætninger hermed kun benyttes af en revisionsvirksomhed, der er godkendt efter § 13, stk. 1.

Den foreslåede ændring medfører yderligere, at overtrædelse af § 13, stk. 4, vil være strafbar. I henhold til straffelovens § 3, stk. 1, vil en overtrædelse af § 13, stk. 4, der er begået før lovens ikrafttræden, ikke kunne straffes. Efter § 13, stk. 4, er revisionsvirksomheder, hvor majoriteten af stemmerettighederne indehaves af statsautoriserede revisorer eller statsautoriserede revisionsvirksomheder henholdsvis registrerede revisorer eller registrerede revisionsvirksomheder, eneberettigede til at benytte betegnelsen statsautoriseret revisionsvirksomhed henholdsvis registreret revisionsvirksomhed eller sammensætninger hermed.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 3, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, om skærpede betingelser for at blive statsautoriseret revisor ikke har virkning for personer, der før lovens ikrafttræden den 1. januar 2021 har deltaget i mindst et af modulerne ved eksamen for statsautoriserede revisorer (revisoreksamen).

Revisoreksamen er den eksamen, der efter den gældende revisorlovs § 3, stk. 1, nr. 4, skal bestås for at blive statsautoriseret revisor. Eksamenens skriftlige del består af modulerne A, B og C, som skal være bestået, forinden den mundtlige del af eksamenen kan aflægges.

Den foreslåede overgangsbestemmelse medfører, at personer, der forud for tidspunktet for lovens ikrafttræden har tilmeldt sig og også deltaget i et eller flere af modulerne A, B og C til revisoreksamen og således var i gang med at gen-

nemføre uddannelsen til statsautoriseret revisor, ikke bliver omfattet af de skærpede krav for at blive godkendt som statsautoriseret revisor. Har en person været tilmeldt men ikke deltaget i et modul, vil pågældende ikke være omfattet af overgangsbestemmelsen. En person, der ikke har bestået et modul, vil blive anset for at have deltaget i modulet.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 8 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter en godkendt revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, ikke må afgive påtegninger og erklæringer efter revisorlovens § 1, stk. 2, i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne, alene vil have virkning for revisorer, der efter lovens ikrafttræden pålægges konkurskarantæne. Herved vil godkendte revisorer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er pålagt konkurskarantæne, ikke blive indskrænket i deres erhvervsudøvelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelserne om valg af formand for revisionsudvalget, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, skal have virkning fra første ordinære generalforsamling, der finder sted efter den 1. januar 2021. Herved gives de virksomheder, der bliver berørt af bestemmelsen, en passende tid til at tilpasse sig reglerne og deres bestemmelser for valg af formand for revisionsudvalget.

Det foreslås i *stk. 5*, at den foreslåede bestemmelse i revisorlovens § 44, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 25, ikke finder anvendelse i sager, der vedrører forhold, som er begået inden lovens ikrafttræden.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Sagsområdet er overtaget af de færøske myndigheder, og revisorloven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 642 af 19. maj 2020 og § 1 i lov nr. 643 af 19. maj 2020, foretages følgende ændringer:

Godkendelse som statsautoriseret revisor og registreret revisor

§ 3. ---

§ 3. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person som statsautoriseret revisor, hvis vedkommende

1-2) ---

ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,

4-6) ---

Stk. 2.-5. ---

§ 3. ---

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 5, skal være udført i en revisionsvirksomhed. ---

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan undtage fra kravet i stk. 1, nr. 5.

Stk. 4-5. ---

§ 3. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om forsikringen efter stk. 1, nr. 6, herunder om forsikringens omfang og art samt dens tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. ---

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En person, der har deponeret sin godkendelse, kan ved anmodning herom blive godkendt igen, forudsat at vedkommende opfylder betingel-

1. I overskriften før § 3 udgår: »og registreret revisor«.

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) ikke er pålagt konkurskarantæne eller inden for de seneste 2 år har været pålagt konkurskarantæne,«.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

3. I § 3, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 5,« til: »stk. 1, nr. 6,«.

4. I § 3, stk. 4, ændres »stk. 1, nr. 6,« til: »stk. 1, nr. 7,«.

5. I § 6, stk. 3, 1. pkt., og § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7,«.

serne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6, og § 4, samt at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. ---

Stk. 4. ---

§ 9. ---

Stk. 2. ---. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 6, og § 4 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Stk. 3. ---

§ 7. Godkendelse som revisor bortfalder, hvis betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 6, ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. ---

§ 7. ---

Stk. 2. Efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen skal revisor godtgøre at være dækket af en forsikring efter § 3, stk. 1, nr. 6. ---

§ 8 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32, stk. 2, nr. 2-4, at en revisor har behov for yderligere efteruddannelse inden for et nærmere afgrænset fagområde, kan styrelsen påbyde revisoren på nærmere angivne vilkår at deltage i en sådan efteruddannelse.

§ 8 a. ---

§ 17. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---. Det gælder dog ikke § 3, stk. 1, nr. 5, jf. stk. 2, og § 13.

§ 23. ---

6. I § 7, *stk. 1*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 7,«.

7. I § 7, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 6,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 7,«.

8. I § 8 a, *stk. 3*, ændres »§ 32, stk. 2, nr. 2-4« til: »§ 32, stk. 3, nr. 2-4«.

9. Efter § 8 a indsættes før overskriften før § 9:

»Konkurskarantæne efter konkursloven

§ 8 b. En revisor, der er pålagt konkurskarantæne efter konkursloven, må ikke afgive påtegninger og erklæringer efter denne lovs § 1, stk. 2, i 5 år efter at være pålagt konkurskarantæne.«

10. I § 17, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 5,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 6,«.

11. § 23, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Hvis revisionsarbejdet i dattervirksomheder er udført af en eller flere revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisor eller revisionsvirksomheden opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdsrapporter, for det udførte revisionsarbejde i dattervirksomheden af betydning for revisionen af koncernregnskabet. ---

Stk. 5-6. ---

§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 5, 6, 8 og 9.

Stk. 2-9. ---

§ 32. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig indgår i virksomhedens direktion, eller tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget.

Stk. 2-7. ---

§ 32. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 1-3 indhente oplysninger hos andre danske og udenlandske kompetente myndigheder og forlange nødvendige oplysninger hos revisorer og revisionsvirksomheder, herunder udlevering af arbejdsrapporter og andre dokumenter vedrørende opgaver udført efter §

»Er revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet udført af en eller flere revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisoren eller revisionsvirksomheden opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdsrapporter, for det udførte arbejde.«

12. I § 31, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nye punktnummer:

»Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Ved stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning.«

13. I § 32 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ledelsen af tilsynet skal have viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision, og må ikke under sit virke eller i løbet af de seneste tre år

- 1) udføre eller have udført lovpligtig revision,
- 2) have eller have haft stemmerettigheder i en revisionsvirksomhed,
- 3) være eller have været medlem af en revisionsvirksomheds bestyrelse, ledelse eller tilsynsorgan, eller
- 4) være eller have været partner, ansat eller på anden måde have eller have haft indgået en kontrakt med en revisionsvirksomhed.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

14. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«, og »efter stk. 2« ændres til: »efter stk. 3«.

1, stk. 2, og hos eventuelle organisationer m.v., der varetager opgaver efter stk. 2.

Stk. 5-7. ---

§ 32. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. --- Til brug for udøvelsen af sin virksomhed efter stk. 3 kan styrelsen endvidere indhente nødvendige oplysninger hos virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 5-7. ---

§ 32. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Stk. 2, nr. 3-5, og stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på revisionsvirksomheder, der er registreret efter § 13 a, stk. 1.

Stk. 6-7. ---

§ 32. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsyn efter stk. 3, nr. 1, vedrørende de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan til brug for dette tilsyn udøve de beføjelser, der er angivet i stk. 4.

Stk. 7. ---

§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 2 og 3. ---. Revisorrådet rådgiver endvidere Finanstilsynet om de forhold, som er nævnt i 1. pkt., når tilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af § 32, stk. 6.

Stk. 2-5. ---

§ 32 a. ---

Stk. 2. Revisorrådet består af 1 formand, 1 medlem fra Erhvervsstyrelsen og 9 andre medlemmer, hvoraf 3 medlemmer skal være repræsentanter for revisorbranchen og 6 medlemmer skal være re-

15. I § 32, *stk. 4, 2. pkt.*, der bliver stk. 5, 2. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

16. I § 32, *stk. 5*, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 2, nr. 3-5 og stk. 3« til: »Stk. 3, nr. 3-5 og stk. 4«.

17. I § 32, *stk. 6, 1. pkt.*, der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 3, nr. 1« til: »stk. 4, nr. 1«, og i 2. *pkt.* ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

18. I § 32 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 32, stk. 2 og 3« til: »§ 32, stk. 3 og 4«, og i 3. *pkt.* ændres »§ 32, stk. 6« til: »§ 32, stk. 7«.

19. I § 32 a, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »9 andre medlemmer« til: »10 andre medlemmer«, og »3 medlemmer« til: »4 medlemmer«.

præsentanter for investorerne og regnskabsbrugerne. ---

Stk. 3-5. ---

§ 33. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende eksamener:

1) Eksamen for statsautoriserede revisorer, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, og § 3 a, stk. 1,

2-3) ---

Stk. 2-4. ---

§ 33. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter endvidere regler om de i stk. 1 nævnte eksamener, herunder regler om kravene til eksamen, eksamens afholdelse og bedømmelse, hvem der forestår afholdelsen af eksamener, og grundlaget for betaling for aflæggelse af disse eksamener.

Stk. 3-4. ---

§ 37. --- Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Stk. 2-6.

§ 37. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. ---

Stk. 5-6. ---

§ 43. ---

Stk. 2. ---. I sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4 og 6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget

20. I § 33, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 3, stk. 1, nr. 4,« til: »§ 3, stk. 1, nr. 5,«.

21. I § 33, *stk. 2*, ændres »herunder regler om« til: »herunder indholdet og«, og efter »bedømmelse,« indsættes: »behandling af eksamensklager, foranstaltninger ved eksamenssnyd,«.

22. I § 37, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »§ 32, stk. 2, nr. 5« til: »§ 32, stk. 3, nr. 5«.

23. I § 37, *stk. 4*, indsættes som 2. pkt.:

»En ekspert, der udpeges til at gennemføre en undersøgelse for Erhvervsstyrelsen, skal opfylde kravene i § 35, stk. 3 og 4, og der må ikke foreligge interessekonflikter mellem eksperten og den revisor eller revisionsvirksomhed, som undersøgelsen vedrører.«

24. I § 43, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »§ 44, stk. 4 og 6,« til: »§ 44, stk. 4-6,«, og i *5. pkt.*, indsættes efter »om frakendelse,«: »herunder midlertidig frakendelse,«.

frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Stk. 3-6. ---

§ 44. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Revisornævnet kan lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Stk. 6-11. ---

§ 44. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Formanden for Revisornævnet kan i større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og foretage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.

Stk. 8. Revisornævnets kendelser offentliggøres, jf. § 47 c.

Stk. 9-11. ---

§ 44 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klager omfattet af stk. 1 kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet, jf. § 32, stk. 6, eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår. ---

§ 44 b. ---

25. § 44, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Revisornævnet kan under nævnets behandling af en sag efter stk. 4 midlertidigt frakende en revisor godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 4, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at revisoren under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som revisor. Nævnets afgørelse om midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse i sagen efter stk. 4 er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 52 a.«

26. § 44, stk. 7 og 8, ophæves.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 7-9

27. I § 44 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 32, stk. 6« til: »§ 32, stk. 7«.

28. Efter § 44 b indsættes:

»**§ 44 c.** Revisornævnet kan ved behandlingen af sager lade afhøring af parter og vidner foretage ved byretten på det sted, hvor parten eller vidnet bor.

Stk. 2. Formanden for Revisornævnet kan ved behandlingen af større og komplicerede sager udvælge en sagkyndig til at forelægge sagen og fore-

§ 45. ---

Stk. 2. ---. § 44, stk. 11, og § 52 finder tilsvarende anvendelse.

§ 47. ---

Stk. 2. ---

§ 47 c. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Offentliggøres kendelsen inden udløbet af fristerne nævnt i § 52, stk. 5, og § 52 a, eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen efter stk. 1 indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

§ 52. ---

Stk. 2-8. ---

§ 52. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter § 44, stk. 3, for retten har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udføre revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed og udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden. Hvis nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 7-8. ---

§ 52. ---

Stk. 2-6. ---

tage afhøringer for nævnet. Er en sag indbragt af en offentlig myndighed, afholdes udgiften til den sagkyndige af den pågældende myndighed.«

29. I § 45, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 44, stk. 11« til: »§ 44, stk. 9«.

30. I § 47 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om Revisornævnets behandling af sager efter § 44, stk. 5. Erhvervsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at forvaltningslovens § 8, stk. 1, og § 21, stk. 1, og det forvaltningsretlige officialprincip fraviges.*«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

31. I § 47 c, stk. 4, ændres »§ 52 a« til: »§ 52 b«.

32. I § 52, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.«

33. § 52, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3, 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.*«

34. § 52, stk. 7 og 8, ophæves.

Stk. 7. Anmodning om indbringelse af afgørelsen for retten efter § 44, stk. 4 og stk. 6, 4. pkt., har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som statsautoriseret henholdsvis registreret revisor, eller at der ikke må afgives erklæringer igennem den pågældende revisionsvirksomhed. Hvis nævnets afgørelse findes lovlige ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 8. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter § 44 b, stk. 2, for retten har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke i en virksomhed af interesse for offentligheden kan udøve funktioner som bestyrelsesmedlem, som medlem af direktionen og som medlem af et revisionsudvalg. Hvis nævnets afgørelse findes lovlige ved dommen, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 52 a. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal sag dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3 og 4 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2

§ 52 a. ---

35. § 52 a affattes således:

»§ 52 a. En revisor kan forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg skal fremsættes over for Nævnenes Hus, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Nævnenes Hus anlægger herefter uden ugrundet ophold sag i den borgerlige retsplejes former mod revisoren. Retten træffer afgørelse inden for 4 uger efter sagens anlæg.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, medmindre retten undtagelsesvist beslutter dette. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.«

36. Efter § 52 a indsættes i *kapitel 10*:

»§ 52 b. Indbringelse af Revisornævnets kendelser for domstolene skal ske, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Retten kan undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives, inden 6 måneder efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Meddeles tilladelse efter 2. pkt., skal

sag dog være anlagt inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for kendelser vedrørende forbud eller frakendelse efter § 44, stk. 3-5 eller stk. 6, 4. pkt., eller § 44 b, stk. 2.«

§ 54. Overtrædelse af § 5, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 13 a, stk. 2, § 17, stk. 1 og 2, §§ 20, 22-24, 24 c, 25, 26 og § 31, stk. 1, 1. pkt., stk. 5 og 7, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. ---

Stk. 2-8. ---

37. I § 54, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 5,«: »§ 8 b,« og efter »§ 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.,« indsættes: »§ 13, stk. 3 og 4,«.